

Tiekartta jäsenien aktivoimiseen: Case Turun Poliisien Yhdistys ry

Anni Suvisuo

2023 Laurea

Laurea-ammattikorkeakoulu

**Tiekartta jäsenien aktivoimiseen:
Case Turun Poliisien Yhdistys ry**

Anni Suvisuo
Tulevaisuuden johtaminen ja
asiakaslähtöinen palveluliiketoiminta
Opinnäytetyö
Helmikuu 2023

Anni Suvisuo

Tiekartta jäsenien aktivoimiseen: Case Turun Poliisien Yhdistys ry

Vuosi

2023

Sivumäärä

69

Opinnäytetyön tavoitteena oli tarjota ammatilliselle yhdistykselle keinoja, joilla kannusta yhdistyksen jäseniään ottamaan aktiivisemmän roolin yhdistyksen toiminnassa. Yhdistykset keskittyvät usein vain jäsenhankintaan, jolloin jo jäsenenä olevien huomioiminen jää vähemmälle. Jäsenten aktivointia vahvistava tutkimuksellinen kehittämishanke loi tiekartan tukemaan jäsenistön aktivoimisen ja yhteisöllisyyden vahvistamista.

Tietoperustassa tutustutaan kansalaistoimintaan, yhteisöllisyyteen sekä asiakaslähtöisyyteen. Yksilön päivittäiset toiminnot perustuvat tarpeisiin, joihin myös osallistuminen ja itsensä toteuttamisen tarpeet kuuluvat. Kansalaistoimintaan kuuluvina yhdistysten tulee toimia aktiivisena osallistajana sekä tarjota toimintaa, joka tukee yksilön sisäisiä ja ulkoisia motivaatiotekijöitä.

Opinnäytetyössä toteutettiin kyselytutkimus, jonka tavoitteena oli kartoittaa yhdistystoiminnassa mukana olevien tai olleiden näkemyksiä ja kokemuksia aktiiviseen toimintaan yhdistyksessä. Aineisto kerättiin määrällisen tutkimuksen avulla ja tuloksien pohjalta luotiin tiekartta. Tuloksien perusteella yhteisöllisyys nousi yhdistystoiminnan mukana olemisen keskeiseksi motiiviksi. Kyselyä jaettiin sosiaalisessa mediassa ja vastaamaan pystyi kuka tahansa yhdistystoiminnassa mukana oleva tai ollut.

Opinnäytetyön tuloksena syntyi yhteisöllisyyden tiekartta, jonka avulla yhdistys voi kehittää jäsenille suunnattua toimintaansa ja parantaa heidän aktiivisuuttaan. Tiekartta kuvaa yhteisöllisyyden kehittämistä suhteellisen yleisellä tasolla. Opinnäytetyössä vuorovaikutus ja kommunikointi nousivat esiin toimintana, joka tukee yhteisöllisyyttä. Tiekartan lisäksi kommunikoinnin jäsenpolkuun on kiinnitetty huomiota yhdistyksen jäsenen näkökulmasta.

Jatkotoimenpiteinä ehdotan tunnistamaan haasteelliset vaiheet yhdistyksen jäsenhuollossa ja hyödyntämään tiekarttaa haasteiden ratkaisemiseen. Käytännön toteutuksen yhteydessä on tärkeää luoda pysyviä prosesseja, jotka eivät muutu, vaikka toimihenkilöt yhdistyksessä vaihtuisi.

Asiasanat: Asiakaslähtöisyys, yhteisöllisyys, kansalaistoiminta, tiekartta

Anni Suvisuo

Roadmap for Activating Members: Case Turun Poliisien Yhdistys ry

Year

2023

Pages

69

The thesis aimed to provide trade unions with methods to encourage their members to take a more active role in the union's activities. Unions often focus only on membership recruitment, which results in neglecting those who are already members. The research-based development project, which strengthens the activation of members, created a roadmap to support activating members and promoting communality.

The theoretical framework explores civic participation, communality, and a customer-oriented approach. An individual's daily activities are based on needs, including the need for participation and self-realization. As part of civic participation, unions must act as active participants and provide activities that support an individual's internal and external motivators.

In the project, a survey was conducted to map the views and experiences of those involved or previously involved in union activities. The data were collected through quantitative research and a roadmap was created. Based on the results, communality was identified as a key motivator for being involved in union activities. The survey was distributed through social media, and anyone involved or previously involved in union activities was able to respond.

As a result of the development project, a roadmap was created, which helps the union develop activities targeted at its members and improve their participation. The roadmap describes the development on a general level. In the thesis, interaction and communication emerged as activities that support community. In addition to the roadmap, attention was focused on communication from the perspective of the union's members.

As follow-up measures, development project proposes to identify challenging phases in association membership management and utilize the roadmap to solve these challenges. It is important to create permanent processes in practical implementation that do not change even if the people in the union change.

Keywords: Customer-oriented approach, communality, civic engagement, roadmap

Sisällys

1	Johdanto	7
1.1	Kehittämistehtävä ja tutkimuskysymykset	8
1.2	Opinnäytetyön eteneminen	9
1.3	Keskeiset käsitteet	10
2	Kansalaistoiminta ja yhteiskunnan eri sektorit	11
2.1	Yksilön pelikenttä	12
2.2	Julkinen sektori	13
2.3	Yksityinen sektori	13
2.4	Kolmas ja neljäs sektori	13
3	Ammatilliset yhdistykset osana yhdistystoimintaa	14
3.1	Yhdistykseen kuulumisen motiivit	15
3.2	Yhdistystoiminta tulevaisuudessa	16
3.3	Ammatilliset yhdistykset tulevaisuudessa	17
4	Yhteisöllisyys ja asiakaslähtöisyys	17
4.1	Yksilön tarpeet	18
4.2	Sisäinen ja ulkoinen motivaatio	19
4.3	Sitouttaminen	21
4.4	Yhteisöllisyys	23
4.5	Asiakaslähtöisyys	24
4.6	Asiakaslähtöinen palveluprosessi	25
5	Tietoperustan yhteenveto	26
6	Tutkimuksellinen kehittämishanke	27
6.1	Opinnäytetyön toimeksiantaja	28
6.2	Kehittämisosuuden kuvaus	29
6.2.1	Tiekarttamenetelmä	29
6.2.2	Tiekartan rakentaminen	30
6.3	Tutkimusosuuden kuvaus	31
6.3.1	Laadullinen ja määrällinen tutkimus	31
6.3.2	Aineiston keruun menetelmät	32
6.3.3	Aineiston analysoinnin menetelmät	33
7	Tulosten esittely	34
7.1	Tutkimusosuuden tulokset	37
7.2	Kehittämisosuuden tulokset	43
7.2.1	Yhteisöllisyyden tiekartta	44
7.2.2	Kommunikoinnin jäsenpolku	48
8	Johtopäätökset	49

8.1	Opinnäytetyön laajempi hyödyntäminen	54
8.2	Opinnäytetyön luotettavuus, aineiston hallinta ja eettiset näkökulmat	54
	Lähteet	55
	Kuviot.....	61
	Taulukot.....	62
	Liitteet	63

1 Johdanto

Suomessa toimivat julkinen, yksityinen sekä kolmas sektori ovat itsenäisiä, mutta täydentävät toisiaan vastatessaan sekä yhteiskunnan että yksittäisten toimijoiden; ihmisten ja organisaatioiden tarpeisiin (Kuvio 1). Kolmanteen sektoriin kuuluva yhdistystoiminta täydentää julkisen sektorin tarjontaa sekä mahdollistaa yksityiselle sektorille yhteistyön kautta esimerkiksi medianäkyvyyttä. Yhdistystoiminta on usein voittoa tavoittelematonta toimintaa, joka vastaa yhteiskunnan sosiaalisiin tarpeisiin sekä valvoo jäseniensä etuja eri tasolla kuten esimerkiksi viranomaiset. Yhdistystoiminnan toteuttamisesta vastaa erilaiset toimihenkilöt sekä yhdistyksen jäsenet. Toimiakseen yhdistys tarvitsee aktiivisen jäsenkunnan, joka on kiinnostunut toiminnan toteuttamisesta. (Laaksonen & Helander 2020.)

Kuvio 1: Kolmannen sektorin tarjoamat mahdollisuudet (mukailten Laaksonen & Helander 2020)

Sosiaaliset ja kulttuurin liittyvät muutokset vaativat yhdistystoimintaa kehittämään omaa käyttäytymistään. Toiminnan tulee olla joustavaa, yhteisöllistä sekä elämän muita tarpeita tukevaa. Puhumattakaan parempien itsensä kehittämisen mahdollisuuksista. Yksilö tavoittelee täydellistä tasapainoa työelämän ja vapaa-ajan kanssa, jolloin yhdistystoiminnan tuottaman arvon tulee olla vahva, jotta yksilö pysyy toiminnassa aktiivisena. (Pynes 2004, 10.)

Patentti- ja rekisterihallituksen mukaan (2022) Suomessa on tällä hetkellä 108 024 rekisteröityä yhdistystä. Näiden laaja kirjo koostuu ammatillisista yhdistyksistä, eläkeläis- tai veteraanijärjestöistä, kasvatus-, tiede- tai opintoyhdistyksistä, kehitysyhteistyö ja ystävyysseuroista, kulttuuriyhdistyksistä, kylä- ja kaupunginyhdistyksistä, maanpuolustus- tai rauhanjärjestöistä, neuvontajärjestöistä, nuorisoyhdistyksistä tai opiskelijajärjestöistä, palvelujärjestöistä, poliittisista yhdistyksistä, sosiaali- tai terveysyhdistyksistä, talous- tai elinkeinoyhdistyksistä, urheilu- tai liikuntayhdistyksistä, uskontoon tai maailmankatsomukseen liittyvistä toimijoista, vapaa-aika tai harrastusyhdistyksistä sekä ympäristöyhdistyksistä (Kansalaisyhteiskunta 2022).

Tilastokeskus (2022) on vuonna 2017 tehnyt tutkimuksen, jossa selvitettiin väestön osallistumista vapaa-ajalla tapahtuvaan toimintaan. Tähän luokitellaan esimerkiksi harrastukset sekä yhteiskunnallinen osallistuminen. 14 % vastaajista kertoi harrastavansa jotain vapaa-ajan toimintaa 3-4 päivää viikossa ja 25 % 1-2 päivää viikossa. 22 % vastasi harvemmin sekä 32 % ei harrasta lainkaan. Vastaajista 45 % harrastaa jotain edes yhden päivän verran viikossa vapaa-ajallaan. (Tilastokeskus 2022.)

Suomi on yhdistyksien luvattu maa ja moni osallistuu jonkinlaiseen harrastustoimintaan edes kerran viikossa. Yhdistystoiminta vaatii tekijänsä ja tekijöiden pitää toimia aktiivisesti, jotta toiminta on säännöllistä. Tekijöiden motivaatiotekijät riippuvat paljon yhdistyksen toimintatavoista, mutta yhteisiä rajapintojakin löytyy yksilön tarpeiden sekä persoonallisten motivaattorien kautta. Yhtenevät piirteet tarjoavat mahdollisuuden yhteisöllisen tiekartan luomiselle.

1.1 Kehittämistehtävä ja tutkimuskysymykset

Tutkimuksellinen ajattelu ohjaa luontevasti taustatietojen etsimiseen, tiedonhankintaan sekä sen kokoamiseen ja johtopäätösten luomiseen (Vilka 2021, 30; Vilka & Airaksinen 2003, 9; 2004, 5-6). Tutkimuksena voidaan pitää kaikkea niin tiedon keräämiseen, tilastojen analysointiin sekä haastatteluaineistoihin havainnointiin liittyvää. Tutkimuksena voidaan pitää myös toimintapaa, joka perustuu tiedon keräämiseen. Tieteellisestä tutkimuksesta puhutaan, kun niiden vertailuperusta on yhteinen. Tällöin tutkimuksella on alkulähde ja myös paikka, johon lopulta palataan. (Vilka 2021, 30-31.)

Yhdistyksen jäseniin liittyvissä haasteissa keskitytään liian usein jäsenten hankintaan ja siihen liittyvään kokonaisuuteen. Jäsenhankinta on tärkeää, mutta välillä olemassa olevien jäsenten olemassaoloon tulee kiinnittää huomioita. Työn tavoitteena on vahvistaa yhdistysjäsenten sitoutumista sekä pysyvyyttä yhdistystoiminnassa, eli luoda yhteisöllisyyden tunnetta. Mistä aktiivisuus koostuu ja miten määritellään aktiivinen jäsen? Tutkimusongelmassa tutkitaan miten yksilöt näkevät aktiivisuuden merkityksen sekä myös oman aktiivisuustason yhdistystoiminnassa. Kehittämistehtävän avulla rakennettu yhteisöllisyyden tiekartta tarjoaa työkaluja yhdistyksen jäsenhuoltoon ja ylläpitoon.

Opinnäytetyön tarkoitus on luoda toimeksiantajalle toimiva työkalu, jonka avulla he voivat kasvattaa aktiivisten jäsentensä määrää. Toimeksiantajan toiveesta tiekartta on rakennettu yleiselle tasolle, jonka avulla he itse voivat kehittää toimintaa ja rakentaa tarpeita tukevan tiekartan. Tiekartan tavoitteena on toimia dynaamisena ja päivitettävänä työkaluna, jota voidaan hyödyntää erilaisiin tarpeisiin.

1.2 Opinnäytetyön eteneminen

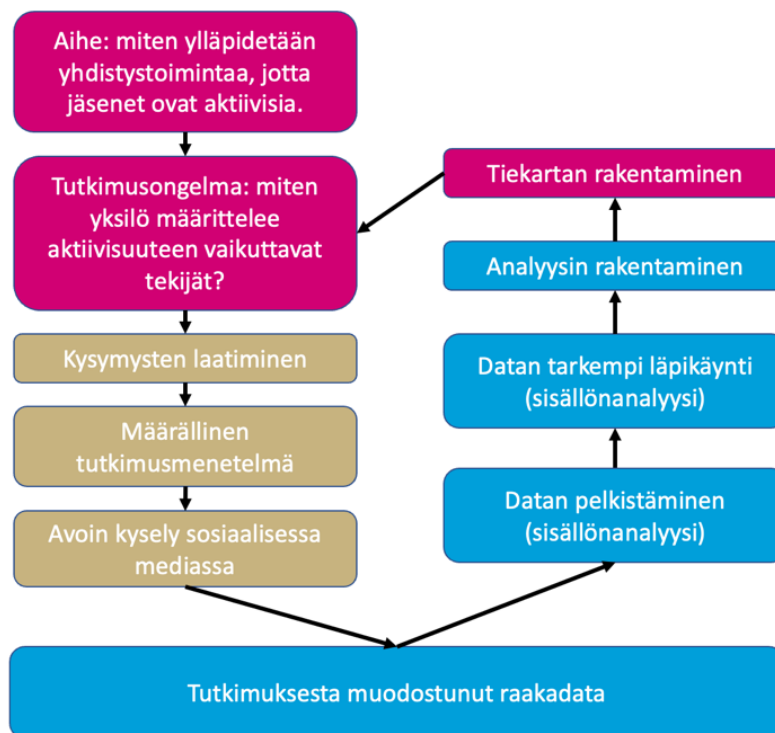
Opinnäytetyön etenemistä voidaan kuvailla polulla, johon kuuluu ideataso, toteuttaminen sekä kirjoittaminen. Ideatasolla tutustutaan tutkimusongelmaan, teoriaan sekä määritellään tutkimusmenetelmät. Määritellään miten tietoa analysoidaan ja luodaan teoreettinen viitekehys. Tutkimuksen eettisyyden tarkastelu sisältyy myös tutkimusprosessiin. Toteutusvaiheessa kerätään aineistoa sekä muodostetaan johtopäätökset kerätystä aineistosta. Lopuksi aineisto kirjoitetaan tutkimusmuotoon sekä luodaan lopullinen opinnäytetyö. (Vilka 2021, 57.)

Opinnäytetyön työstäminen aloitettiin määrittämällä tarkoitus ja tavoite, kehittämistehtävä sekä tutkimusongelma. Kehittämistehtävänä on rakentaa toimeksiantajalle tiekartta, joka auttaa jäsen toiminnan aktivoimisessa. Teoriaa kirjoitettiin ongelman ympäriltä nousevista aiheista sekä lopulta valittiin oikeanlainen menetelmä tutkimusongelman tutkimiseen. Kysely toteutettiin hyödyntäen kvantitatiivista eli määrällistä tutkimusmenetelmää. Kyselyyn oli mahdollisuus vastata sosiaalisen median kautta ja se oli kohdistettu kaikille, jotka kokivat olevansa tai olleensa jonkinlaisessa yhdistystoiminnassa mukana. Kyselyn jälkeen tulokset analysoitiin ja kirjattiin opinnäytetyöhön teoriaosuuden jatkeeksi.

Kyselyn kysymykset perustuivat henkilökohtaiseen näkemykseen siitä, miten yksilö kokee itsensä osana yhdistyksen toimintaa. Tuloksia peilattiin jo aikaisemmin toimeksiantajalle tehdyn jäsenkyselyn tuloksiin. Jäsenkyselyn tulokset tukivat kyselyn tuloksia sekä tiekartan rakentamista.

Tutkimuskysymykset (liite 2) koostuivat neljästä eri osasta, joiden avulla selvitettiin vastaajan perustietoja, aktiivisuutta yhdistyksen toiminnassa sekä minkälainen on vastaajan mielestä aktiivinen yhdistys. Tutkimus toteutettiin verkkokyselynä Google Forms -alustalla. Tutkimukseen oli mahdollisuus vastata kahden kuukauden ajan ja sen jakokanavana toimi ensisijaisesti sosiaalinen media sekä toissijaisesti yhdistyksien omat sähköpostilistat.

Opinnäytetyön kokonaisuus koostuu teoriasta, jossa käsitellään järjestöjen toimintaa julkisella, yksityisellä ja kolmannella sektorilla erityisesti ammattiyhdistyskentällä. Teoriassa pureudutaan myös yksilön tarpeisiin, motivaattoreihin sekä miten osallisuutta, yhteisöllisyyttä ja asiakaslähtöisyyttä luodaan. Teoriaan jälkeen esitellään tutkimuksen tulokset sekä niistä muodostuneet johtopäätökset (Kuvio 2).

Kuvio 2: Opinnäytetyön prosessi opinnäytetyöhön soveltaen (mukaillen Kananen 2021, 52)

1.3 Keskeiset käsitteet

Kansalaistoiminta on yksilön toimintaa, jonka hän tekee julkisesti yhteiskunnassa ja usein vapaa-ajalla. Esimerkiksi yhdistyksen hallituksessa luottamustoimessa toimiminen tulkitaan kansalaistoiminnaksi. Toiminta voi usein johtaa harrastuksesta uraan, jos polku käy esimerkiksi ammattiyhdistyksen jäsenyyden kautta pääluottamushenkilöksi. Kansalaistoimintaa tehdään kansalaisjärjestössä, joka on joko yhdistys tai järjestö ja joka usein kuuluu kolmanteen sektoriin. (Harju 2003, 9-13.)

Yhteisöllisyys on ihmisten välillä tapahtuvaa vuorovaikutusta sekä yhdessä tekemistä jonkin yhdistyksen sisällä. Yhteisöllisyyttä voi tuoda esillä moni eri tavoin. Kyseessä voi olla esimerkiksi yhteisten tavoitteiden saavuttaminen. Yhteisöllisyys tavoittelee positiivista ilmapiiriä. Ollakseen yhteisöllinen tulee jäsenistön välillä olla tunne luottamuksesta sekä yhteenkuuluvuudesta. (Crowther & Cooper 2002.)

Julkinen sektori kattaa valtion, kunnat ja seurakunnat. Liikelaitokset, valtionyhtiöt ja erilaiset järjestöt voivat olla osa julkista sektoria. Julkinen sektori vastaa hyvinvointi- ja muiden palveluiden tuottamisesta palvelun käyttäjille eli kuntalaisille ja asukkaille. Julkisen sektorin rahoitus hoidetaan verovaroin. Toiminnan tulisi olla saavutettavaa ja kaikkien kansalaisten ulottuvilla. Verrattuna yksityiseen sektoriin, päätöksenteko on kankeaa, sillä

siihen vaikuttavat lainsäädännöt sekä hyvän hallinnon toimintatavat. (Sydänmaanlakka 2015, 10.)

Yksityinen sektori kattaa yritykset, jotka ovat voittoa tavoittelevia organisaatiota. Näihin luokituu muun muassa yhtiöt, yritykset, säätiöt, osuuskunnat sekä itsenäiset yrittäjät. Julkisella kuten yksityisellä sektorilla työntekijät koostuvat kokonaan palkatusta henkilöstöstä. Kolmannen sektorin järjestöt sekä yhdistykset ovat myös osa yksityistä sektoria, mutta luokitellaan ei voittoa tavoitteleviksi. (Vuokko 2004, 15-16.)

Kolmannen sektorin erottaa yritystoiminnasta se, miten organisaatio suhtautuu voiton tuottamiseen. Yritystoiminnassa voitto tavoitellaan materiaalin ja tuotteistamisen kautta, kun taas kolmannella sektorilla rahallinen omaisuus käytetään sosiaaliseen arvoon ja toiminnasta ei pyritä saamaan voittoa. Ero yritystoimintaan on myös, että kolmannella sektorilla osa työstä tehdään vapaaehtoisten voimin. Toiminta molemmissa voi kuitenkin olla kaupallista. (Hokkanen, Kinnunen & Siisiäinen 1999, 79.)

Sitouttaminen ja sitoutuminen ovat termejä, joiden avulla käsitellään yksilön tapaa osallistua organisaation toimintaan. Sitoutumisesta voidaan puhua kolmen erilaisen ominaisuuden kautta. Yksilöllä voi olla vahva usko tavoitteisiin sekä arvoihin, tahtotila tehdä työtä organisaation eteen tai halu vain ylläpitää jäsenyyttään. Hyvin sitoutunut yksilö osallistuu yhdistyksen toimintaan ja ylläpitää sen kehitystä. (Lampikoski 2005, 46.)

Edward Decin luoman itseohjautuvuusteorian mukaan voimme jakaa motivaatiomme ulkoisiin ja sisäisiin tekijöihin. Ulkoinen motivaatio on reaktiivista, kun taas sisäinen motivaatio proaktiivista. Professori Steven Reiss tuotti motivaatiotutkimuksen vuosina 1995-1998, jonka pohjalta hän tuo esille, että ulkoisilla motivaatiotekijöillä ei juurikaan ole merkitystä. Sisäiset motivaatiotekijät vaikuttavat yksilöihin eri tavalla. Motiivit itsessään ovat haluja tai psykologisia tarpeita. Yksilö tekee valintoja motiiviensa pohjalta. (Mayor & Risku 2015, 29-37.)

2 Kansalaistoiminta ja yhteiskunnan eri sektorit

Kansalaistoimintaa tehdään yhteiskunnan tai ympäristön hyväksi. Se voi olla vapaaehtoistyötä kuten yhdistystoimintaa, jossa yksilöt ottavat aktiivisen roolin yhteisössä ja yhteiskunnassa. Toiminnan tavoitteena on jollain tavalla edistää yhteiskunnan hyvinvointia.

Kansalaistoiminnassa yksilöt voivat olla osa päätöksentekoa, vaikuttaa yhteiskunnallisiin päätöksiin sekä toimia muutosvoimana. (Kansalaisyhteiskunta 2020.)

Kansalaistoimintaa tapahtuu niin julkisella-, yksityisellä kuin kolmannella sektorilla, mutta se voi olla myös yksittäisten ihmisten omatoimista toimintaa. Tällöin puhutaan neljännessä

sektorista, jolloin yksilön vapaus toteuttaa kansalaistoimintaa ei ole sidottuna esimerkiksi yhdistyksen toimintaan (Ruuskanen ym. 2020, 24-25; Hasenfeld & Gidron 2005).

Kansalaistoimintaa voi toteuttaa monella tavalla, mutta se voi olla esimerkiksi sosiaalisia projekteja, kulttuuritapahtumia tai vapaaehtoistyötä poliittisessa toimielimessä.

(Kansalaisyhteiskunta 2020.)

Kansalaistoiminta on tärkeä osa yhteiskuntaa ja se edistää yhteisöllisyyttä. Toiminta voi tarjota yksilölle mahdollisuuden merkitykselliseen tekemiseen sekä auttaa verkostoitumaan samanhenkisten kanssa. Kansalaistoiminta vaatii usein aikaa ja panostusta, joten toiminnan tulee olla palkitsevaa. Parasta kansalaistoiminnassa on, että se ei ole rajoittavaa vaan toimintaa riittää niin eri ikäisille, kun eri taustoista tuleville. (Vapaaehtoistyö.fi 2022.)

2.1 Yksilön pelikenttä

Yksilö voi jakaa ajatuksensa eri mielipidepalstojen kautta ja voi näin ollen olla osa kansalaistoimintaa. Yhden ihmisen ääni ei yksinään riitä muutoksen saavuttamiseksi, vaan tueksi tarvitaan joukko samalla tavalla ajattelevia. Kansalaistoiminnan rooli yhteiskunnassa on suuri ja he, jotka menestyvät toimivat yhteisöllisesti. Tässä eri organisaatiot sekä yhdistykset toimivat avainasemassa. Ne kokoavat yhteen saman ajatusmaailman omaavat ihmiset ja antaa paremman väylän asioiden eteenpäin viemiseen. Tällainen kansalaistoiminta on ihmisten organisoimaa ja toteuttamaa, jolloin mitä monipuolisempi yhteisö, sitä suurempi vaikutus sillä on. Yhteinen arvomaailma sekä näkemys tulevaisuudesta luo yhteisöllisyyttä. (Hiedanpää, Salmi & Ylikoski 2008, 150.)

Organisaatiot ja yhdistyksen kilpailevat yksilön vapaa-ajasta, jolloin esimerkiksi yhdistykseen liittyminen ja toimintaan mukaan lähteminen vaatii omaan ajankäyttöön liittyvää päätöksentekoa. Yhdistystoimintaan osallistumiseen liittyy odotus jonkin tarpeen täyttymisestä, joka voi olla esimerkiksi arvon tuottaminen yhteiskunnallisesti. Yhteisten tavoitteiden eteen työtä tekevät ihmiset luovat omanlaisen yhteisön ja kokevat yhteenkuuluvuutta. Haitat kuten oman ajan menettäminen on pienemmässä arvossa, jos lopputulos on paljon positiivisempi. (Hiedanpää ym. 2008, 154-155.)

Yhteisöllisyyttä luodaan myös ilmapiirillä ja yhteisöllisyyden kokeminen onkin meidän ihmisten perustarve. Yhdistys on onnistunut toiminnassaan silloin kun jäsenistö kokee yhteenkuuluvuutta. Yhdistystoiminta on kuitenkin hauras, sillä sitä ei pidetä pystyssä ulkoisilla tekijöillä vaan tekijät tulevat yhteisön sisältä. Onkin ensiarvoisen tärkeää, että yhdistys luo yhteisöllisyyttä ja yhteenkuuluvuutta, jotta toiminta on jatkuvaa. (Harju 2003, 70-74.)

2.2 Julkinen sektori

Toimiva julkinen hallinto luo varmuutta silloin kun yhteiskunta kokee epävarmuutta. Nykypäivänä julkisen sektorin epävarmuus liittyy päätöksenteon prosesseihin sekä johtamiseen. Yhteiskunnan kehittyminen on tuonut omat haasteensa, kun kansalaisten vaatimukset palveluiden saatavuudelle ja laadulle ovat muuttuneet. Julkisen sektorin rakenteiden muuttumisen kankeus ja hitaus tekevät muutosprosessista hitaan. (Virtanen & Stenvall 2014, 65.)

Eduskunta, tasavallan presidentti ja valtioneuvosto toimivat julkisella sektorilla ylimpinä päätöksentekijöinä. Rakenteiden muuttaminen vaatiikin muun muassa strategista ajattelua ja kykyä nähdä sekä hallita kokonaisuuksia. Eduskunta ja presidentti valitaan vaalien avulla, eikä kansanedustajan pätevyyteen vaikuta ensisijaisesti kuin hyvin tehty vaalityö. Epävarmaksi jää tällöin henkilön pätevyys tarvittavaa tehtävää ja päätöksentekoa varten. (Sydänmaanlakka 2015, 84-103.)

2.3 Yksityinen sektori

Julkisen sekä yksityisen sektorin välinen yhteistyö tarjoaa mahdollisuuksia yhdistää osaamista sekä kehittää palveluita. Yhteistyö tarjoaa väylän analysoida julkisen sektorin palveluita ja näin löytää kehityskohteet. Avoin tiedonjako yksityisen ja julkisen sektorin välillä luo myös mahdollisuuksia kehittää toimintaa sekä luo uusia palveluita yksilön käytettäväksi. Avoimuuden avulla myös ylläpidetään jatkuvaa kehittymistä sekä mahdollisiin puutetilanteisiin puuttuminen on helpompaa. (Työ- ja elinkeinoministeriö 2022.)

Yksityinen sektori usein hyötyy julkisen sektorin luomista menetelmistä ja investoinneista. Julkisen sektorin tekemät investoinnit ja kehitystyö heijastuu usein yksityiseen sektoriin. Yhteistyö näiden kahden sektorin välillä auttaakin viemään kehitystyön askeleen pidemmälle. Yksityinen sektori paikkaa julkisen sektorin kykyjä ottaa riskejä ja näin ollen tuo mukanaan kokeilukulttuurin tuomat mahdollisuudet. Negatiivisena puolena yhteistyölle on sektorien eroavaisuudet voiton tavoittamisessa. Siinä missä julkinen keskittyy vain kehitystyöhön ja sen yleishyödylliseen vaikuttavuuteen, yksityinen sektorin päämäärä on tehdä voittoa. (Mazzucato 2020, 32-33.)

2.4 Kolmas ja neljäs sektori

Kolmannella sektorilla keskiössä on myös palveluiden käyttäjät eli yhdistysten jäsenet. Yhdistystoiminnassa aktiivisesti mukana olevat tuovat oman osaamisen yhdistyksen käyttöön ja näin toimivat osaltaan palveluiden tuottajana. Vaikka toiminta määrittyy yhdistyksen luomien tavoitteiden pohjalta, on loppukäyttäjä suuressa roolissa itse tuotteistamisessa. Yksityisen sektorin mahdollistajapiirteet asiakaslähtöisyydestä sekä kokeilukulttuurista ovat

tuttuja myös kolmannella sektorilla. Kun taas julkisellakin sektorilla nähtävä kapeakatseisuus voi koitua toiminnan turmioksi, jos toimintaa suunnitellaan omat tarpeet edellä eikä kuunnella loppukäyttäjän tarpeita. (Vanhapiha, Veikkolainen, Kuokka, Taneli, Tiilikainen, Tolvanen & Lidman 2013, 56-57.)

Julkisen, yksityisen ja kolmannen sektorin lisäksi puhutaan myös neljännestä sektorista. Tämä sektori muodostuu ympärillämme olevista asioista kuten perheestä, kodista, ystävästä sekä sukulaisista. Kolmas sekä neljäs sektori kilpailevat yksilön vapaa-ajasta, siinä missä julkinen ja yksityinen sektori kilpailee yksilön huomioista palveluiden kohdalla. (Harju 2010, 18; Wijkström 2011.)

Kolmannella ja neljännellä sektorilla on paljon yhteistä. Molemmat ovat läheisriippuvaisia toimiakseen. Järjestöissä tämä näkyy aktiivisten jäsenten määrässä ja perheessä kotitöiden jakautumisessa. Nämä sektorit sopivat yhteen sosiaalisten verkostojen sekä yhdessä tekeminen kautta. Neljäs sektori usein tähtää yhteistyöhön niin kolmannen kun muidenkin sektorien kanssa. Toteuttajina usein onkin yksilöiden lisäksi muita yhdistyksiä. (Harju 2003, 19-21; Ruuskanen, Jousilahti, Faehnle, Kuusikko, Kuittinen, Virtanen & Strömberg 2020, 24-25.)

Neljännän sektorin merkitys on aliarvostettu Suomessa. Painoarvoa ei osata huomioida, kun puhumme aktiivisten yksilöiden houkuttelemisesta mukaan kolmannen sektorin yhdistyksen toimintaan. Yhteiskuntana yksilö kuluttaa paljon vapaa-ajastaan neljännän sektorin parissa. Kotitöiden hoitaminen, ystävyys- sekä perhesuhteiden ylläpito vievät aikaa ja näin olleen syö mahdollisuuksilta osallistua mukaan kolmannen sektorin toimintaan. (Harju 2003, 17-19.)

Yhteisöllisyyden tarpeen täyttävä neljäs sektori tarjoaa yksilölle mahdollisuuden tehdä yhteiskunnallista vaikuttamista ilman, että on esimerkiksi yhdistystoiminnassa mukana. Tällöin usein motivaatiotekijänä on halu auttaa tai vain tehdä jotain kivaa. Neljännän sektorin toimintaan kuuluu usein jonkinlaisen palvelun tuottaminen kuten nettikirpputorit sosiaalisessa mediassa. (Ruuskanen ym. 2020, 24-25; Hasenfeld & Gidron 2005.)

3 Ammatilliset yhdistykset osana yhdistystoimintaa

Yksilöt liittyvät yhdistykseen eri syistä. Tärkeimpiin syihin voidaan luokitella yhdistyksen tarjoama mahdollisuus olla osa yhteisöä. Monille syy liittyä on juuri löytää yhteisö, jossa he voivat osallistua toimintaan samanhenkisten ihmisten kanssa. Yhdistyksessä oleminen tukee yksilön tarpeiden täyttymistä. (Majasaari & Piispanen 2010, 3.)

Yhdistykset tarjoavat myös väylän vaikuttaa. Yhdistyksen päätöksentekoon voi osallistua olemalla aktiivinen jäsen taikka lähtemällä mukaan esimerkiksi hallitustoimintaan. Tällaiset

väylät tarjoavat mahdollisuuden vaikuttaa siihen mitä yhdistys tekee. Tämä on tärkeä motivaattori heille, jotka kokevat tärkeäksi päästä vaikuttamaan sekä auttamaan. (Loimu 2013, 26-29.)

Yhdistyksillä on jokin tietty teema tai tarkoitus, jonka ympärille toiminta perustuu. Yhdistystä perustettaessa tavoitteena on yhdistystoiminnan avulla auttaa yksilöitä sekä edistää tiettyä aatetta tai asiaa. Yhdistykset voivat toimia niin paikallisesti kuin valtakunnallisesti ja usein yhdistyksellä voikin olla valtakunnallinen kattojärjestö ja tämän alla paikallisyhdistyksiä. (Loimu 2013, 10-11.)

Ammatillinen yhdistys on työpaikalla toimiva yhdistys, joka on valtakunnallisen ammattiliiton jäsenyhdistys. Siinä missä ammattiliitto vahtii valtakunnallisella tasolla jäsentensä etuja, ammattiyhdistys huolehtii niistä paikallisesti. Isoissa organisaatioissa voi olla monta ammattiyhdistystä, jos samalla työpaikalla on monta eri ammattikuntaa.

Ammattiyhdistykseen tai ammattiliittoon kuuluminen on vapaaehtoista. (Peda.net 2022.)

Eri aihepiiriin yhdistykset keskittyvät erilaisiin teemoihin. Ammattiyhdistykset ovat yhdistyksiä, jotka tarjoavat tukea ja turvaa työelämässä. Ammattiyhdistysten tehtävä on neuvotella työntekijöille parhaat edut sekä kouluttaa toimimaan esimerkiksi pääluottamushenkilönä. Vapaa-ajan yhdistykset tai urheiluseurat ovat taas yhdistyksiä, jotka tarjoavat mahdollisuuksia harjoitella, kilpailla ja käyttää aikaa oman harrastuksen parissa. (Harju 2020a.)

Yhdistyksien erilaisuus tarjoaakin monenlaisia mahdollisuuksia. Tämän lisäksi yhdistykset tarjoavat tukea, neuvontaa sekä luo yhteisöllisyyden tunnetta. Yhdistykset ovat tärkeä osa yhteiskuntaa, koska edistävät asioita sekä auttavat rakentamaan parempaa huomista. Yhdistykset ovatkin usein muutoksien tekijöitä. (Siisiäinen & Kankainen 2022.)

3.1 Yhdistykseen kuulumisen motiivit

Oikeanlainen motivaatio on avainasemassa, kun puhutaan syistä olla mukana yhdistystoiminnassa. Se on se tekijä, joka saa yksilöt lähtemään aktiivisesti mukaan toimintaan. Yhdistyksen eri osa-alueet voivat vaikuttaa siihen mikä parhaiten toimii motivaattorina. Syinä voi olla esimerkiksi halu auttaa muita tai halu kehittyä itse. (Harju 2020b.)

Yhteisöllisyyden ollessa vahva osa yhdistystoimintaa, syntyy helposti myös motivaatiotekijäksi halu auttaa muita. Heille vahvana motivaattorina on halu päästä tekemään hyvää sekä samalla kokea auttamisen tunnetta. Ammattiyhdistyksissä nämä henkilöt voivat olla esimerkiksi pääluottamushenkilöitä, jotka varmistavat ettei työnantaja toimi väärin. (Ryan & Deci 2017, 619.)

Hieman itsekkäämpänä motivaattorina voidaan nähdä halu kehittää itseään. Tällöin aktiivisuuden ylläpito vaatii yhdistykseltä enemmän ponnistuksia, koska toiminnan tulee jollain tavoin tarjota kehittymismahdollisuuksia. Ryan ja Decin (2017) mukaan on yleistä, että yksilöt kokevat itsekkyyden tunnetta eri tavoilla. Itsekkyyden taso vaihtelee, jolloin motivaattoritekijänä siihen ei ole yhtä oikeaa ratkaisua. Yhdistyksissä tätä motivaattoria voidaan toteuttaa tarjoamalla koulutuksia sekä neuvontaa. (Ryan & Deci 2017, 617-618.)

3.2 Yhdistystoiminta tulevaisuudessa

Yhteiskunnan eri sektoreiden kehitystä voi seurata taloudellisesta, teknisestä, poliittisesta, sosiaalisesta, psykologisesta ja ekologisesta näkökulmasta. Näiden näkökulmien avulla on mahdollisuus uudistua kestävästi. Uudistuminen vaatii kuitenkin, että nykytilanteen uhat sekä ongelmat saadaan ratkottua. (Sydänmaanlakka 2015, 181-182.)

Teknologian kehittyminen tarjoaa uudenlaisia mahdollisuuksia tehdä kansalaistoimintaa. Siinä missä ennen mielenosoitus vaati suuren massan kerääntymisen samaan paikkaan fyysisesti voi sosiaalisen median ansiosta samasta asiasta osoittaa mieltä samanaikaisesti riippumatta siitä missä päin maailmaa on. Teknologia tarjoaa väylän nopeaan reagointiin ja kampanjoiden syntymiseen ja yhdistyksien lisäksi niiden tekijöiksi voi lähteä vain ryhmä tavallisia ihmisiä. Neljännen sektorin toimijat voivat olla jopa tehokkaampia toteuttajia, kun heillä ei ole esteenä yhdistystoiminnan tuomaa päätöksentekorakennetta. (Harju 2010, 34-35; Ruuskanen ym. 2020, 22.)

David Billisin (2010) mukaan jokaiselle sektorille on määritelty oma tarkoituksensa viidessä eri kategoriassa:

- 1) omistajuus
- 2) hallinnallinen periaate
- 3) toiminnan lähtökohta
- 4) keskeiset resurssit sekä
- 5) muut resurssit (Ruuskanen ym. 2020, 21).

Jos eri sektorit omaksuvat jonkin toisen sektorin piirteitä puhutaan Billisin (2010) mukaan hybridisaatiosta. Siinä missä yhdistys voi omaksua itseensä julkisen sektorin toimintatapoja voi yksilö myös työskennellä sekä kuluttaa vapaa-aikaa eri sektoreilla. Tällöin hybridisaatiota voi myös tapahtua, kun toimivia toimintatapoja siirretään sektorien yli. (Ruuskanen ym. 2020, 21.)

Työllistyminen kolmannella sektorilla yleistyi 1990-luvulla, jolloin laman jälkeen järjestöjä hyödynnettiin palveluihin kohdistuneiden paineiden purkamiseen. Myöhemmin myös uudet rahoitusmahdollisuudet auttoivat henkilöstön palkkauksessa. Järjestöjen taloudellinen

riippuvuus avustuksista määritteleeekin paljon kolmannen sektorin tulevaisuuden kokonaiskuvaa. (Ruuskanen ym. 2020, 35.) Opetus- ja kulttuuriministeriö tukee muun muassa koulutukseen ja nuorisotyöhön liittyvää toimintaa ja hankkeita. Avustuksien rahoittajana toimii Veikkaus, jos rahapelituotot tippuvat on sillä vaikutusta avustuksien määriin. (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2022; Ruuskanen ym. 2020, 53-56.)

Kolmannen sektorin kattama järjestötoiminta ei koe loppua vaan enimmäkseen toiminta muuttaa muotoaan. Toimivalle järjestölle ehtona kuitenkin on, että se muuttuu maailman mukana. Maailman moninaistuminen, ilmastonmuutos sekä globalisaatio ovat trendejä, jotka yhdistyksien tulee ottaa osaksi omaa identiteettiään. Järjestökentällä pärjäävät ne järjestöt, jotka yhteiskunta sekä yksilö kokee tarpeelliseksi. (Harju 2010, 198-199.)

3.3 Ammatilliset yhdistykset tulevaisuudessa

Ammatilliset yhdistykset varmistavat ja tukevat alan kehitystä nyt sekä tulevaisuudessa. He edistävät alaan liittyvää keskustelua, kuten palkkoja sekä työehtosopimuksia ja ajavat vahvasti jäsentensä etuja osallistumalla esimerkiksi poliittiseen keskusteluun. He toimivat oman kenttensä edelläkävijänä ja tuovat oppimaansa tietoa jäsenien käyttöön tarjoamalla muun muassa koulutuksia. (Hassel 2014; Hyman 2002.)

Ammatillisten yhdistyksien yksi monista rooleista on toimia neuvonantajana jäsenistölleen. Muuttuva työkuulttuuri velvoittaa heitä kehittämään omaa tietotaitoaan siten, että se vastaa sen hetkiseen tilanteeseen. Tällöin jäsen saa parhaan hyödyn tarjottavista eduista sekä palveluista. (Hassel 2014; Hyman 2002.)

Verkostoitumisen merkitys muuttaa muotoaan tulevaisuudessa, mutta itse yksilön tarve kokea yhteisöllisyyttä ei ole haihtumassa. Ammatillisten yhdistysten tarjoamat verkostoitumismahdollisuudet pitävät asemansa myös tulevaisuudessa. Yksilön tarpeet päästä keskustelemaan samanhenkisten ihmisten kanssa säilyy ja samalla myös into tavata uusia samanhenkisiä ihmisiä kasvaa. (Fairbrother 2008.)

4 Yhteisöllisyys ja asiakaslähtöisyys

Osallisuus, osallistaminen sekä osallistuminen ovat termejä, joita voidaan pitää toistensa synonyymeinä. Osallistumisella tarkoitetaan yksilön osallistumista yhdistystoimintaan ja osallistamisella vastakohtaisesti yksilön hyödyntämistä esimerkiksi yhdistystoiminnan kehittämiseen. (Lindholm 2015, 54; Matthies & Rajamäki 2013, 12.) Osallisuus merkitsee yhteenkuuluvuutta, jolloin yksilö kokee jollain tavalla olevansa osa yhdistyksen toimintaa (Lindholm 2015, 56).

Osallistaminen on läsnä arjessamme ja onkin siksi osa nyky-yhteiskuntamme trendejä. Kannustamme yhteiskuntana aktiiviseen elämäntapaan sekä yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen. Yhdistykset sekä järjestöt tarjoavat tätä yhteenkuuluvuuden tunnetta. Yhdistykseen liittyvät yksilöt ovat mahdollisuudet huomioivia ja niihin tarttuvia kansalaisia eli aktiivisia jäseniä. Heidän vastakohtanaan on passiivinen jäsen, joka kokee, että pelkästään jäsenenä oleminen on tarpeeksi. Liittyessään jäseneksi yksilön vastuulla onkin päättää kumpaan ryhmään he itsensä luokittelevat. (Lindholm 2015, 14-16.)

Asiakslähtöisyydessä etusijalle laitetaan loppukäyttäjän tarpeet. Tämä on ajattelumalli, jonka avulla organisaatio kykenee luomaan palveluita, jotka vastaavat loppukäyttäjän tarpeisiin sekä tämän kautta luomaan syvemmän asiakassuhteen käyttäjän kanssa. Palveluntuottajan ja käyttäjän välillä asiakslähtöisyys tarkoittaa, että palvelun tuottaja tarkastelee asiakaspolkua käyttäjän näkökulmasta. Tässä prosessissa palveluntarjoaja tunnistaa asiakkaan tarpeet, mielihalut sekä toiveet. Asiakslähtöisyyden ottaminen osaksi palveluiden kehitystä on arvokasta. Se auttaa ymmärtämään mikä toimii parhaiten sekä tunnistamaan epäkohdat. Loppukäyttäjän kokemus palvelusta on tärkeintä palvelun jatkuvuuden kannalta. (Viio 2018.)

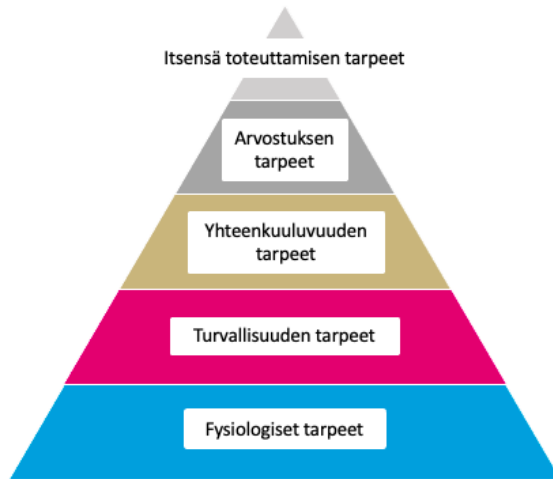
Yhdistysten tulee toimia asiakslähtöisesti, jotta osa passiivisista jäsenistä saadaan muutettua aktiivisiksi. Tämän rakentaminen vaatii yhdistykseltä tahtotilaa tarjota jäsenilleen jotain mikä tuottaa heille iloa, hyötyä tai lisäarvoa. Aktiivisten jäsenten säilyttäminen vaatii työtä ja se tuleeekin huomioida strategisesti. (Rissanen 2005, 49.)

Vaikka Suomi on erilaisten yhdistysten luvattu maa, kamppailee jokainen yhdistys jäsenien hankkimisesta ja niiden sitouttamisesta. Yksilön esteet toimia yhdistyksen aktiivisena jäsenenä lähtevät motivaatiosta sekä jonkin tarpeen täyttymisestä. Yhdistystoiminnan tulee vastata tarpeisiin ja pyrkiä olemaan ajan tasalla. Toiminta vaatii uusia tapoja ajatella, sitouttaa jäseniä sekä luoda yhteenkuuluvuuden kulttuuria. (Pralhad & Krishnan 2008, 164-169.)

4.1 Yksilön tarpeet

Malli, joka erottelee yksilön tarpeet, on Abraham Maslow'n vuonna 1943 rakentama tarveteoria. Tarpeet ovat jaoteltu viiteen eri kategoriaan, joiden täyttäminen tapahtuu porrastetusti. Ensimmäinen, fysiologiset tarpeet kuvaavat tärkeintä perustarvettamme eli hengissä säilymisen tarvetta. Täytämme tarvetta muun muassa syömällä sekä juomalla. Seuraavana täytämme turvallisuuden tarpeen, jossa pyrimme suojautumaan erilaisilta tilanteilta. Kun olemme elossa ja turvassa haemme täytettä yhteenkuuluvuuden tarpeeseen. Haemme ympärillemme ihmisiä sekä yhteisöjä, jotka täyttävät tämän tarpeen. Viimeisinä on arvostamisen sekä itsensä toteuttamisen tarpeet. Haemme arvostusta sekä statusta

ympärillämme olevasta yhteiskunnasta. Haluamme toteuttaa itseämme ja kehittää osaamistamme. (McLeod 2007.)

Kuvio 3: Maslowin tarvehierarkia (tiedot: McLeod 2007)

Maslowin (McLeod 2007) mukaan yhden portaalan tarpeet tulee täytyä ennen kuin voi siirtyä seuraavaan. Yhdistystoimintaan liittymisen tarve voidaan tulkita kuuluvan itsensä toteuttamisen portaaseen (Kuvio 3). Teorian mukaan yksilöllä tulisi olla elämän tarpeet sillä tasolla kunnossa, että hän on valmis täyttämään itsensä toteuttamisen tarpeen. Tarpeet toteutuvat yksilöissä eri tavalla, jolloin pelkästään tarvehierarkian tulkitseminen ei riitä. Tulee kiinnittää huomioita myös sisäiseen ja ulkoiseen motivaatioon. (Mayor & Risku 2015, 27-28.)

Osallisuutta voidaan tutkia myös tasomallin avulla. Harry Shierin (2001) tutkimassa ja kehittämässä mallissa osallisuutta tarkastellaan lasten ja aikuisten välisen vuorovaikutuksen kautta. Toimintamallin avulla voidaan tuoda osallisuutta myös yhdistystoimintaan. Osallisuutta rakennetaan tasoittain, joka aloitetaan kuuntelemalla osallisia eli jäseniä. Toimiva malli saa jäsenet kiinteäksi osaksi toimintaa, sillä se kannustaa heitä kertomaan mielipiteensä. Yhdistykselle malli tuo mahdollisuuden arvioida toiminnan rakenteita osallisuuden näkökulmasta. (Shier 2001; Backman & Unkari-Virtanen 2022.)

4.2 Sisäinen ja ulkoinen motivaatio

Yksilöinä meillä on kaksi tapaa motivoitua. Voimme toteuttaa sitä sisäisesti sekä ulkoisesti. Sisäiset motivaatiotekijät lähtevät meistä yksilöinä, mutta ulkoisiin tekijöihin vaikuttavat ympäristö, muut yksilöt sekä yhteisöt. Ulkoisiin motivaattoreihin voidaan luokitella palkkioiden havittelu, ryhmäpaine tai pelko jonkinlaisesta rangaistuksesta. Nämä tekijät ovat yleisesti kuluttavia eikä usein tue tarpeiden täyttymistä. Sisäiset motivaatiotekijät ovat

enemmän positiivissävytteisiä. Niissä yksilö täyttää enemmän tarpeitaan hakeutumalla tilanteisiin, jossa viihtyy ja tekemällä asioita, joista tykkää. (Mayor & Risku 2015, 35.)

Yksilön tarpeiden ja persoonallisuuden alle kätkeytyy perusmotiivit sekä arvomme. Perusmotiivit tuovat toiminnalle tavoitteita ja sen kautta määrittelee arvot, joiden mukaan elämme. Nämä motiivit kuvaavat mitkä asiat ovat yksilölle tärkeitä ja mitä tarpeiden täyttämistä ne vaativat. Nämä motivaatiotekijät ohjaavat yksilön käyttäytymistä muun muassa yhdistyksen jäsenenä. Pessin tutkimuksen (2002) mukaan ison motivaattori osallistua vapaaehtoistoimintaan on halu auttaa sekä käyttää vapaa-aika johonkin hyödylliseen. (Mayor & Risku 2015, 42-44; Pessi, A. B., & Yeung, A. B. 2002, 32-33.)

Yksilöinä haluamme täyttää perustarpeitamme, mutta missä määrin, erottaa se yksilöt toisistaan (Taulukko 1). Meillä on 16 tarvetta, joiden painoarvot ovat yksilöillä erit. Samalla aaltopituudella olevat yksilöt luovat omia ryhmiä, jotka voivat löytää toisensa esimerkiksi yhdistystoiminnan kautta. Perusmotivaatioihin kuuluvat valta, riippumattomuus, uteliaisuus, hyväksyntä, järjestys, säästäminen, kunnia, idealismi, sosiaaliset kontaktit, perhe, voittaminen, status, esteettisyys, syöminen, ruumiillinen aktiivisuus sekä mielenrauha. Yhdistystoiminnassa näistä vahvimpia ovat valta, uteliaisuus, idealismi, sosiaaliset kontaktit sekä status. (Mayor & Risku 2015, 33, 44; RMP 2022.)

Perusmotivaatio	Vahvuudet yhdistyksessä
Valta	Kaipaavat vastuuta ja ovatkin yleensä yhdistyksen johtotehtävissä.
Uteliaisuus	Hankkivat sekä analysoivat tietoa. Haluavat löytää ratkaisuja ongelmiin sekä jakaa tietoa eteenpäin.
Idealismi	Tarve luoda oikeudenmukaista huomista. Halu auttaa sekä vaikuttaa.
Sosiaaliset kontaktit	Viihtyvät kun saavat keskustella ihmisten kanssa. He eivät ehkä saa parhaiten asioita aikaan, mutta puhuminen heiltä sujuu.
Status	Luovat arvostusta yhdistyksen toiminnalle. Pyrkivät parantamaan toiminnan laatua.

Taulukko 1: Perusmotivaatiot ja vahvuudet yhdistystoiminnassa (tiedot: Mayor & Risku 2015; RMP 2022.)

4.3 Sitouttaminen

Sitoutunut jäsen toimii yhdistyksessä aktiivisesti. Hän sitoutuu yhdistyksen arvoihin ja hänellä on halu pysyä yhdistyksen jäsenenä. Sitouttamisella taas pyritään samaan sitoutuneita jäseniä. Sitouttamisen toimia voi olla esimerkiksi aktiivisuudesta palkitseminen. Sitouttamisen tavoitteena on ylläpitää toimintaan sitoutumisen tasoa. (Nederström 2019.)

Yksilön liittyessä yhdistyksen jäseneksi häneltä odotetaan jonkinasteista sitoutumista yhdistyksen toimintaa kohtaan. Toimivassa sitouttamisen prosessissa näkyvät yksilölliset ja yhteisölliset vastuut. Oikeanlaisella osallistamisella alusta alkaen varmistetaan yksilön kiinnittyminen yhdistystoimintaan. (Kettunen 2021, 181-183.)

Sitouttamisen moninaisuus mahdollistaa toiminnan kehittymisen. Yhdistystoiminnassa kantavia sitouttamisen muotoja ovat tunnepohjainen, aito sekä etuihin perustuva sitoutuminen. Tunnepohjaisessa sitoutumisessa yksilö kiintyy yhdistyksen toimintaan ja samaistuu sen arvoihin sekä toimintatapoihin. Hän viihtyy yhdistyksen toiminnassa hyvin, koska yhdistyksessä on hyvät sosiaaliset suhteet. (Lampikoski 2005, 48-50.)

Aidossa sitoutumisessa (Taulukko 2) mennään tunnepohjasta syvemmälle muun muassa arvomaailmassa. Nämä henkilöt ovat lojaaleja yhdistyksen toiminnalle, sen arvoille ja strategialle. Etuihin perustuva sitoutuminen taas liittyy usein haviteltuun etuun, jonka liittyminen tuo mukanaan. Mahdollisen liittymislahjan lisäksi yksilö kokee saavansa toiminnasta jotain muuta etua, kuten pääsee kasvattamaan omaa verkostoaan. Edelliseen verrattuna nämä henkilöt eivät välttämättä ole toiminnan aktiivisimmasta päästä. Tähän ryhmään kuuluu myös muodolliset sitoutujat, jotka ovat liittyneet vain muodollisuuden takia. Heidän syvempi sitouttamisensa on myös huteralla pohjalla. (Lampikoski 2005, 48-50; Michelsson, Kinnunen & Laaksonen 2017.)

Sitouttamisen muodot yhdistystoiminnassa	Vahvuudet ja heikkoudet	Aktiivisuus yhdistyksessä
Tunnepohjainen sitoutuminen	Kiintyy organisaation toimintaan ja sen ihmisiin. Hyväksyy toiminnan arvot ja toimintatavat.	On aika aktiivinen, mutta aktiivisuus perustuu helposti mukana oleviin ihmisiin.

Aito sitoutuminen	Hyväksyy arvot ja toimintatavat. Vannoutuu ajamaan yhdistyksen strategisia tavoitteita eteenpäin.	Ottaa aktiivisen roolin yhdistyksen toiminnassa.
Etuihin tai muodollisuuteen perustuva sitoutuminen	Liittyy saatavien etujen perusteella, mutta voi pysyä jäsenenä myös ylläpitääkseen näitä etuja.	Aktiivisuus perustuu saamiinsa etuihin. Muodollinen jäsen ei ole kiinnostunut lainkaan toiminnasta.

Taulukko 2: Sitouttaminen muodot yhdistystoiminnassa (tiedot: Lampikoski 2005, 48-50; Michelsson, Kinnunen & Laaksonen 2017).

Yhdistystoiminnan kehittäminen vaati tekijänsä. Jäsenhankinta ja tätä kautta uusien jäsenten sitouttamisessa tulee kiinnittää huomioita sisäisiin ja ulkoisiin motivaatiotekijöihin. Yksilön tunne yhteenkuuluvuudesta sekä tarpeiden täyttymisestä luo tunteen osallistamisen velvollisuudesta ja sen täyttymisestä. Kun sitouttamisessa huomioidaan tekijät, kuten yhdistystoiminnan sisältö sekä kehitys- ja oppimismahdollisuudet. On osallistaminen hoidettu hyvin ja toiminnan jatkuvuus taattu. (Kettunen 2021, 53-54.)

Palvelumuotoilu on osallistamisen keino, jolla voidaan kehittää olemassa olevaa toimintaa tai luoda täysin uutta. Eri asiakasryhmien ymmärtäminen sekä tulevaisuuden ennakointi ovat läsnä palvelumuotoilunprosessissa. (Ideapakka 2015.) Historiassa palvelumuotoilu on laittanut muotoilijan pohtimaan kuinka sen ajan nykYTEKNOLOGIAA voisi hyödyntää parhaan mukaan, jotta loppukäyttäjän tarpeet täyttyvät. Nykyhetken palvelumuotoilu on kehittynyt vastaamaan nykyajan tarpeisiin. (Polaine, Lovlie & Reason 2013, 18.)

Osallistamisessa ei välttämättä luoda valmiita ratkaisuja ja siinä onkin helppo epäonnistua. Vaikka osallistamista tulisi toteuttaa kehityksen jokaisessa vaiheessa on kuitenkin tärkeää tunnistaa ne oikeat ja kriittiset vaiheet. Yleisesti väärä aika on silloin kun kehitystyössä ollaan liian pitkällä. Yksi suurimmista epäonnistumisen tekijöistä syntyy, kun osallistamista tehdään, vaikka ei haluttaisi. Jos motiivit toteuttamiseen ovat väärät on menetelmän hyödyntäminen turhaa. Epäonnistuminen voi olla taattu myös silloin, jos määrä korvaa laadun. Jos kustannussyistä keskitytään vain määrään voi tulokset sekä kehitystyö jäädä hyvin kapeaksi. (Innanen 2018.)

4.4 Yhteisöllisyys

Yhteisöllisyyttä luodaan rakentamalla inhimillistä pääomaa. Tämä pääoma on sitä mitä ei voida tulkita selkeästi sillä kyseessä on yksilön henkinen ominaisuus. Inhimillistä pääomaa voidaan kasvattaa kehittämällä jäsenistön taitoja. On löydettävä keinoja, miten sitouttaa jäsenistöä mukaan järjestön toimintaan. Sosiaalinen pääoma tukee inhimillistä pääomaa. Vuorovaikutus yksilöiden välillä luo vahvempaa sidettä ja sitoutumista toimintaan. Tämä vaatii, että toiminnalla on selkeät tavoitteet ja tehtävät. (Jurvansuu 2002, 130-131.)

Yhteisön luominen kolmannella sektorilla perustuu yhteiskunnallisen mielenkiinnon ympärille. Yhteisöllisyys tällä sektorilla luodaan organisaation henkilöstön, hallituksen sekä jäsenistön välillä. Näiden kolmen arvot yhdistyvät ajamaan organisaation asioita eteenpäin. Vapaaehtoisesta yhdistystoiminnasta poiketen jatkuvuutta voidaan turvata työntekijöiden avulla. Työntekijöiden rooli järjestömaailmassa on suuri ja heillä on iso vastuu sekä osa yhteisöllisyyden rakentajana. (Hokkanen ym. 1999, 80-83.)

Uusien jäsenten hankinta on näkyvä osa yhdistyksen toimintaa ja sen takia jäsenyyden sekä jäsenien prosesseihin tuleekin suhtautua avoimesti. Pienen yhdistyksen haasteena voi olla sisäänpäinkäänteisyys, joka poistaa avoimuuden tunteen uudelta jäseneltä. Isoissa yhdistyksissä toiminta ei ole tiivistä ja näin ollen mukaan lähteminen on haasteellisempaa. Yhteisöllisyys katoaa näin melkein olemattomiin. (Jurvansuu 2002, 138-141.)

Uusien jäsenten vakuuttaminen toimintaan on kuin hissipuheen pitäminen yritykselle. Ensimmäiset toimintatavat ovat avainasemassa siinä lähteekö jäsen aktiivisesti mukaan toimintaan vai ei. Toimintaan sitouttaminen onkin moniasteista ja yhdistyksen tulee pystyä tarjoamaan erilaisia vaihtoehtoja olla aktiivinen. Toiminnasta saatavat hyödyt voidaan luokitella rahallisen arvon ja sosiaalisuudesta syntyviin hyötyihin (Taulukko 3). (Jurvansuu 2002, 138-141.)

Rahallinen arvo (materiaali)	Sosiaalinen arvo (ei-materiaalinen)
Tulot. Toiminnasta tarjotaan palkkio, korvaukset.	Toiminnan hauskuus, yhteisöllisyys. Toiminnassa viihtyy ihmisten takia.
Matkat. Pääsee matkustamaan yhdistyksen kustannuksella.	Kontaktit. Oman verkoston rakentaminen ja ylläpito.

Taulukko 3: Sitoutumisen arvo (tiedot: Jurvansuu 2002).

4.5 Asiakslähtöisyys

Yhdistystoiminnassa asiakkaat tunnetaan jäseninä. Yhdistyksen jäsenten palveleminen on yksi järjestötoiminnan tärkeimmistä tehtävistä, joten voidaan puhua asiakslähtöisestä toiminnasta. Toimiva jäsenpalvelu luo kierteen. Kun jäsentä kohdellaan hyvin, tulee hänestä aktiivinen osa järjestön toimintaa. (Lundberg 2002, 5.)

Jäsenet muodostavat yhdessä jäsenistön, joka määrällisesti on yhdistyksen näkyvin osa vaikuttavuusmittarilla. Jäsenistöön kuuluvat niin yhdistyksen rivijäsenet, aktiivit, kohderyhmät sekä toiminnasta hyötyvät. Jäsenistöä tulee kuitenkin muistaa kohdella yksilöinä. Jäsenten tarpeet, toiveet sekä mieliteot vaihtelevat, joten ei voi olettaa, että järjestön jäsenistössä olisi myös kaksi samantyyppistä jäsentä. Vaikka heidän tarpeet kohtaisivat jonkin palvelun kohdalla, ovat he yksilöinä erilaisia ja motiivit uusien palveluiden käytössä voivat poiketa toisistaan. (Lundberg 2002, 20-21.)

Asiakslähtöisyydessä vaikuttavia tekijöitä yksilöllisyyden lisäksi ovat loppukäyttäjän kuunteleminen sekä innostaminen. Kuuntelun avulla luomme tiiviimpää suhdetta käyttäjän ja palvelun välille. Tarjoamme mahdollisuuden tuoda esille omia toiveita sekä tarpeita. Luottamusta rakennetaan kuuntelemalla. Kuuntelun jälkeen, tulleet ehdotukset laitetaan eteenpäin käytäntöön, näin rakennetaan luottamusta sekä syvempää suhdetta käyttäjän kanssa. Innostamisen avulla saamme käyttäjät aktiiviseksi osaksi toimintaa. Innostus tarttuu ja näkyy. Palveluntarjoajan tulee itse olla innostunut tuottamistaan palveluista, jotta myös käyttäjä innostuu. (Lundberg 2002, 22-24.)

Asiakslähtöisyyden mallintamisessa voi hyödyntää asiakaspolkua, jonka tarkoitus on toimia visuaalisena karttana palveluprosessista. Polussa kuvataan jokainen vaihe eli kosketuspinta, palvelun parissa. Kosketuspinnat auttavat ymmärtämään mitä vuorovaikutusta kussakin vaiheessa tapahtuu. Asiakaspolkua hyödynnetään palveluiden kehittämisessä. Sen vahvuutena on sen monipuolisuus sekä miten se tarjoaa mahdollisuuden tunnistaa eri vaiheet ja niiden kehitystarpeet. Polun luominen vaatii hyvää asiakasymmärrystä ja onkin tärkeää, että käyttäjät tai persoonat ovat mietittyinä ennen polun luomista. (Maijala & Koivisto 2020.)

Asiakaspolun avulla voidaan kuvata asiakkaan tarpeet sekä käyttäytyminen tietyn toimenpiteen ajalta. Kyseessä voi olla esimerkiksi ostokäyttäytyminen verkkokaupassa tai matka yhdistyksen liittymisestä aktiiviseksi jäseneksi. Asiakaspolun avulla voidaan määritellä kriittiset kohtaamispisteet sekä onko polusta jäänyt jotain huomaamatta. Asiakaspolun avulla voidaan myös määritellä mitä tarpeita tai odotuksia käyttäjällä on. (Salesforce 2022.)

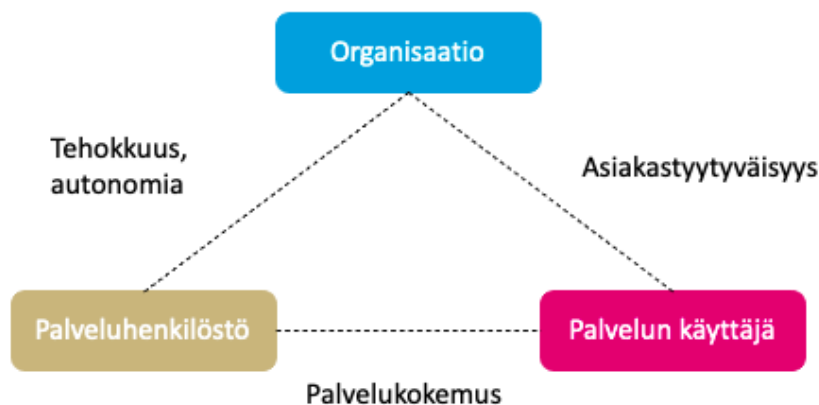
Parhaiten asiakslähtöisyys toteutuu silloin kun itse loppukäyttäjä on otettu mukaan palvelun kehittämiseen. Ammattitaito kehitystyöstä löytynee palveluntarjoajalta, mutta loppukäyttäjän mukaan ottaminen tuo suunnitteluprosessiin sen parhaimman puolen, oman

itsensä. Palveluntuottaja katsoo usein kokonaisuutta organisaation näkökulmasta, kun taas yksilö osaa keskittyä paremmin niihin tarpeisiin, joita palvelun käyttäjänä tulee vastaan. (THL 2022.)

4.6 Asiakaslähtöinen palveluprosessi

Pyörää ei kannata keksiä uudelleen, sanonta, joka pätee sektorien päätöksenteon kyvyissä hyödyntää jo luotuja käytäntöjä. Digitaalisella aikakaudella olemme uuden tiedon äärellä ympäri vuorokauden, ja tämä mahdollistaa väyliä tiedon saantiin sekä hyvien käytänteiden jakamiseen. Kun jonkun toisen luomia uusia käytäntöjä otetaan käyttöön, on hyvin tärkeää muokata ne sopimaan omaan tarkoitukseen. Organisaatioiden tulisivikin osata katsoa kokonaiskuvaa, jonka avulla voidaan paremmin hahmottaa mitkä osat käytänteistä sopii kyseiselle organisaatiolle ja mitkä eivät. (Sydänmaanlakka 2015, 18.)

Palveluprosessin avaaminen luo mahdollisuuksia tehdä asiakasläheisempää työtä sekä antaa uusia näkökulmia palveluiden käyttäjistä sekä heidän tarpeistaan. Julkisessa hallinnossa missä kehityskohteita voi olla vaikeampi hahmottaa, tarjoaa asiakasläheisyys siihen keinot. Läheisyys luo yhteisen ymmärryksen sekä yhteisiä tapoja hahmottaa palveluiden toimintamalleja sekä arvoja. (Virtanen & Stenvall 2014, 146-149.)

Kuvio 4: Palvelukohtaaminen (tiedot: Virtanen & Stenvall 2014, 150)

Palvelukohtaaminen (Kuvio 4) voidaan jakaa kolmeen ryhmään: palvelun käyttäjä, palvelua tarjoava organisaatio sekä kyseisen organisaation henkilöstö. Jotta kehitystyötä tehdään oikeaan paikkaan, täytyy näiden kolmen ryhmän ymmärrys olla samalla tasolla. Organisaatiolle palvelun käyttäjä on ryhmä, joka hyödyntää organisaation tarjoamia palveluita. Näin ollen käyttäjän kokemus sekä tyytyväisyys ovat ensiarvoisessa asemassa. Organisaatio kiinnittää huomioita henkilöstön kohdalla tuotannon tehokkuuteen sekä työoloihin. Näiden ollessa kunnossa, heijastuu se positiivisesti palvelun käyttäjään.

Autonomian tarjoaminen työtehtävien hoitamiseen, työroolien selkeys sekä tavoitteiden määrittely auttavat paremman palvelukokemuksen luomisessa palvelun käyttäjälle. Organisaation tulee siis varmistaa, että tarjottavat palvelut vastaavat kysyntään sekä tarpeisiin. Heidän tulee huolehtia, että sisäiset prosessit ovat kunnossa, jotta henkilöllä on helpompi työskennellä. Näin he varmistavat, että palvelun käyttäjä saa parhaan kokemuksen ja on tyytyväinen tästä kokemuksesta. (Virtanen & Stenvall 2014, 150-151.)

Rakennemuutoksien tulisikin perustua asiakaslähtöisyyteen. Kun asiakkaan tarpeet, odotukset ja toiveet huomioidaan, on palvelu loppukäyttäjälle mieluinen. Poiketen yksityisestä sektorista, jossa asiakaslähtöisyys perustuu maksavaan asiakkaaseen ja hänen tarpeidensa täyttymiseen on julkisella ja kolmannella sektorilla asiakas aina yksilö. Muutos onkin osittain siksi hidasta, että muutaman asiakasryhmän sijaan niitä on huomattavasti enemmän. (Anttonen, Haveri, Lehto & Palukka 2012, 47-49.)

5 Tietoperustan yhteenveto

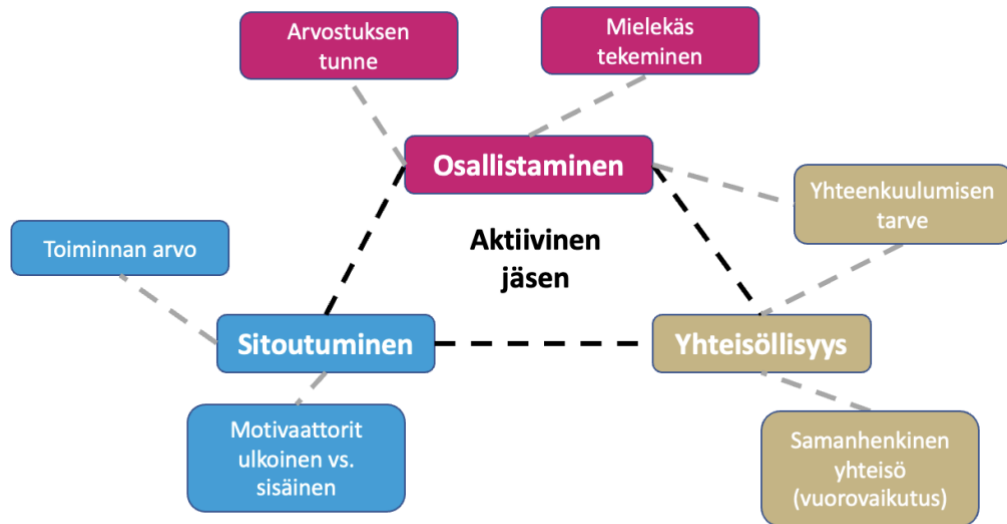
Menestyneen yhdistystoiminnan keskiössä on yhteisöllisyys sekä kyky ymmärtää jäsenistön sekä yhteiskunnan asettamia tarpeita. Yksilö toimii palveluiden käyttäjänä niin julkisella, yksityisellä kuin kolmannella sektorilla. Painoarvo kolmannella sektorilla on suurempi, kun yksilön mahdollisuus menettää omaa vapaa-aikaansa on suurempi. Kolmannen sektorin, tarkemmin yhdistystoiminnan tuleekin tarjota toimintaa, josta on arvoa yksilölle.

Aktiivisen yhdistystoiminnan keskiössä on jäsenen osallistaminen ja sitoutuminen sekä yhteisöllisyys (Kuvio 5). Sitouttaminen alkaa, kun jäsen on liittynyt yhdistykseen. Liittymisen takana on usein motivaattori, joka on joko sisäinen tai ulkoinen. Ulkoisten etujen perässä havittelevan sitouttaminen voi olla haasteellisempää, koska painoarvo liittymiselle on ollut enemmän esimerkiksi saadussa edussa kuin itse yhdistyksen toiminnassa. Sisäisen motivaattorin tuoma buustaus taas tekee sitouttamisesta askeleen helpompaa, mutta ei itsestään selvää.

Yhdistys pystyy osallistamaan jäseniään erilaisin keinoin. Osallistaminen onkin osa sitouttamisprosessia. Yksilön tarve tulla nähdyksi ja päästä osaksi toimintaa täyttyy, kun hän kokee olevansa osa yhteisöä. Yhteisöllisyys on tärkeimmässä roolissa tässä kolminaisuudessa. Tunne yhteisöön kuulumisesta sekä samanhenkisten ihmisten kanssa verkostoitumisesta kuuluu yksilön tarpeisiin. Kun jäsen otetaan mukaan toimintaan muiden samanhenkisten jäsenten kanssa sekä häntä kuullaan, syntyy yhteisöllisyyttä. Yhteisöllisyys kannustaa omalta osaltaan olemaan aktiivisesti mukana toiminnassa sekä täyttää motivaattoreita.

Tärkeää on kuitenkin huomioida, että yksilöt tulee kohdata yksilöinä. Jokaisen motivaattorit ovat erilaiset, jo lähtien perustarpeiden täyttymisestä. Tarvehierarkian (McLeod 2007)

mukaan vasta kun yksilön perustarpeet ovat kunnossa voi hän antaa aikaa esimerkiksi yhdistystoiminnalle ja täyttää yhteenkuuluvuuden tarvetta.

Kuvio 5: Tietoperustan yhteenveto

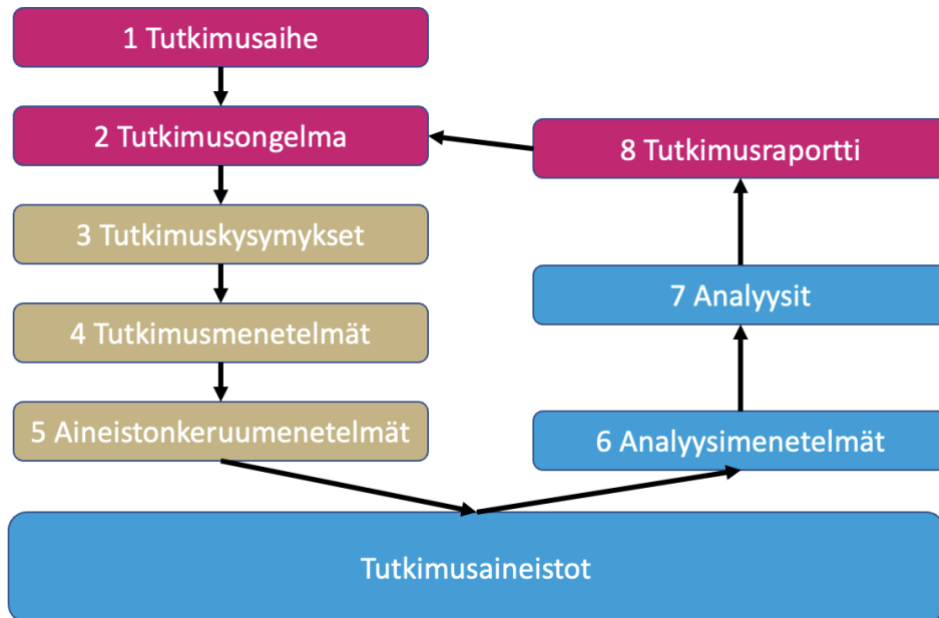
Yhdistystoiminnan ollessa haavoittuvassa asemassa toiminnan jatkuvuuden suhteen, vaikuttaa auki kirjoitetut prosessit sekä ohjeet vahvasti laadullisen jatkuvuuden varmistamiseen. Koska yhdistystoiminta perustuu osittain vapaaehtoisuuteen ja osaaminen henkilöityy, on tärkeää, että toimintatavat ovat yhtenäiset ja ne on kirjattu auki. Tähän erilaiset menetelmät kuten asiakaspolut tai tiekartat ovat hyviä vaihtoehtoja.

6 Tutkimuksellinen kehittämishanke

Tutkimusprosessin (Kuvio 6) tavoitteena on tutkia ja kehittää mielenkiintoista ilmiötä, joka voi olla jo olemassa oleva tai täysin uusi. Kehittämishankkeen lähtökohtana on löytää ratkaisu valitun ilmiön ympärillä olevaan ongelmaan. Yhtä ilmiötä voidaan tarkastella monesta eri näkökulmasta, joten prosessin ensimmäisessä vaiheessa onkin hyvä määritellä oma teoreettinen viitekehys sekä mitä osaa ilmiöstä prosessi tutkii. Prosessi etenee usein loogisesti vaihe vaiheelta. Ensin valitaan tutkimusaihe ja tämän määrittelemä ongelma. Tutkimuskysymyksillä sekä -menetelmillä kerätään aineistoa, jonka pohjalta voidaan suorittaa analyysit sekä tehdä johtopäätökset. (Kananen 2017, 51-52.)

Teoreettinen viitekehys viittaa tutkittavaan aiheeseen. Viitekehys sisältää aiheeseen liittyvän teoriaan perehtymisen. Tähän kuuluvat muun muassa tutkimuskirjallisuus, menetelmät sekä

tutkimuksen lähestymistavan valinta. Teoreettinen viitekehys auttaa pitämään tutkimuksen aiheesta ohjaamalla tutkimusta oikeaan suuntaan. (Kirjastot.fi 2022.)

Kuvio 6: Tutkimuksellisen kehittämishankkeen prosessi (tiedot: Kananen 2021, 52)

Kehittämishankkeen aiheen valinta nousi esiin, kun toimeksiantaja otti yhteyttä teemaan liittyen. Yhdistyksen jäsenyys on aiheena laaja, mutta toimeksiantajan toiveesta se rajattiin jäsenhuoltoon ja erityisesti jäsenten aktivointiin. Yhdistyksen jäsenoiminnassa mukana oleminen liittyy luontaiseen käyttäytymiseen sekä tarpeiden täyttymiseen. Ilmiönä taas jäsenten aktiivinen ylläpito on ongelmana monissa yhdistyksissä. Tutkimusongelman rajaaminen sekä määrittely auttaa tutkimuksen toteuttamisessa. Rajausta ei kuitenkaan kannata tehdä alussa liian tiukaksi vaan se voi tutkimuksen edetessä muuttua muotoaan. (Kananen 2017, 57.)

Tutkimuksen kohde on rajattu yhdistyksen jäsenoiminnassa jollain tavalla mukana oleviin tai olleisiin yksilöihin. Kananen (2017, 55) mukaan laadullisen tutkimuksen kohderyhmät voivat koostua eri ryhmistä tai yksilöistä. Kohderyhmänä voi toimia myös ei ihmisiin kohdistuva ilmiö. Tällöin kyseessä voi olla jonkin toiminnallisen prosessin kehittäminen. (Kananen 2017, 56.)

6.1 Opinnäytetyön toimeksiantaja

Työn toimeksiantajana toimii Turun Poliisien Yhdistys ry, joka on vuonna 1924 perustettu ammattiyhdistys. Heidän päätehtävänsä on jäsenten etujen valvominen työ- ja vapaa-ajalla. Yhdistyksen näkyvin jäsenetu on Naantalissa sijaitseva kesämökki. Mökin käyttö on suunnattu

yhdistyksen jäsenille. (SPJL 2022a.) Yhdistys on Suomen Poliisijärjestöjen Liitto ry:n (SPJL) alaisena toimiva jäsenyhdistys. Liittyessään SPJL:n jäseneksi, jäsen valitsee oman jäsenyhdistyksensä. Jäsenyhdistyksen jäsenetujen lisäksi hän saa käyttöönsä kaikki SPJL:n tarjoamat edut. Näihin etuihin luokitellaan muun muassa palkkaedunvalvonta, matkustajavakuutus sekä SPJL mobiili -sovellus. (SPJL 2022b).

SPJL:n verkkosivujen mukaan (2022c) liitto koostuu 80 jäsenyhdistyksestä, joka kokoaa yhteen poliisit, poliisin toimihenkilöstön sekä oikeuslaitoksen ja hätäkeskusten ammattilaiset. Liitto on julkisalan koulutettujen neuvottelujärjestö JUKOn jäsen sekä on Akavan alainen liitto. Suomen poliiseista 90 % ovat liiton jäseniä. (SPJL 2022c.) Toimeksiantajan tavoitteisiin kuuluu jäsenistön aktivoiminen eri tavoin.

6.2 Kehittämisosuuden kuvaus

Tammi-helmikuussa 2022 Turun Poliisien Yhdistys ry:n jäsenistölle teettämäni kyselyn tavoitteena oli selvittää yhdistyksen jäsenistön nykytilaa sekä toiveita. Silloin toimeksiannon yhteydessä syntyi toive tavoitteiden selkeyttämisestä. Kehittämisosuudessa rakennettavan tiekartan tavoitteena on tukea jo kerättyä dataa, joka selkeyttää tavoitteiden laatimista sekä tavoitteisiin pääsemisen menetelmien kehittämistä.

Tiekartan rakentamisen tueksi tehtiin kysely, jonka tavoitteena oli selvittää vastaajien aktiivisuutta oman yhdistystoiminnan kautta. Kyselyä laatiessa huomioitiin jo aiemman toimeksiantajan jäsenkyselyn tuotokset sekä kysymysten asettelussa huomioitiin niiden lopullinen käyttötarkoitus. Valmiin tiekartan tavoite on toimia yhdistyksen jäsenhuollon työvälineenä, kun pohditaan jäsenten aktiivisuuden parantamista yhteisöllisyyden kautta.

6.2.1 Tiekarttamenetelmä

Tiekartta on oiva työkalu, kun halutaan hallita projektin etenemistä sekä varmistaa, että eteneminen on suunnitelmallista sekä tavoitteisiin pyrkivää. Tiekartan rakentaminen aloitetaan aiheen kuvaamisella sekä tavoitetilan tunnistamisella. Tavoitetilaan pääsyä varten rakennetaan reitti, joka koostuu useammasta välietapistasta. Yhdellä pysähdyksellä tavoitetilaan harvoin päästään. Välivaiheita voidaan matkanvarrella analysoida ja muokata. Tärkeintä on, että jokainen välivaihe tukee tavoitteeseen pääsemistä. (Saarelainen 2022.)

Strategiset ja visuaaliset tiekartat auttavat välivaiheiden hahmottamisessa sekä tavoitteiden saavuttamisessa. Tiekarttoja voidaan visualisoida yksinkertaisesti tai yksityiskohtaisesti. Yksinkertaisessa tiekartassa visualisointi on jaettu neljään vaiheeseen. Strategia ja persoona, innovaatiot ja muotoilu, arviointi, toisto sekä lopputulos. Strategian avulla määritellään tavoitteet sekä rajataan aihealue. Persoonien määrittelyllä ja konkretisoinnilla määritellään tiekartan käyttäjäryhmä. Palvelumuotoilun avulla innovoidaan tarvittavat prototyypit sekä

luodaan kehys välietapeille. Tiekarttaa arvioidaan ja eri persoonatyyppejä testataan. Testauksista tulevaa dataa analysoidaan, välivaiheita kehitetään ja lopulta saavutetaan päämäärä. (Rosenzweig 2015, 330-331.)

6.2.2 Tiekartan rakentaminen

Tiekartan rakentamisen prosessissa on tärkeää kiinnittää huomiota kokonaisuuteen. Oikein rakennettuna se on hyödyllinen työkalu. Tiekartan luominen auttaa ymmärtämään kokonaisuutta sekä varmistaa, että eri vaiheet tehdään oikeassa järjestyksessä. Tiekarttaa voidaan hyödyntää esimerkiksi yhdistystoiminnan kehittämisessä. (Wallenius 2022.)

Tiekartta on visuaalinen työkalu, jonka avulla voidaan tarkastella asetettujen tavoitteiden saavuttamista sekä mitata onnistumista. Tiekartan rakentaminen voidaan asettaa kolmeen vaiheeseen määrittely, kehitys ja toteutus. Määrittelyssä valmistellaan tiekartta organisaation tarpeiden mukaan, jotta valmius tiekartan käyttöönottoon on helppoa. Kehitysvaiheessa tiekartan toteuttamiseen sitoutetaan oikeat ihmiset, jotta sen toteuttamista voidaan seurata ja mitata. Lopuksi on tarkoitus integroida tiekartta niin vahvaksi osaksi toimintaa, että sen toteuttaminen on arkista. (Moehrle, Isenmaan & Phaal 2015, 68, 192; Eppler & Platts 2009.)

Määrittelyvaiheessa on tärkeää asettaa selkeät ja realistiset tavoitteet tiekartalle. Tavoitteita on hyvä pystyä mittaamaan jollakin tavalla ja ne tulisi pystyä asettamaan toteutusjärjestykseen. Tavoitteiden on hyvä myös olla saavutettavia ja niiden tulisi tukea muuta toimintaa. Hyvin toteutettu tiekartta tukee toimeksiantajan määrittelemiä tavoitteita. Kirjallisen suunnitelman luominen auttaa ymmärtämään kokonaisuutta sekä varmistaa, että vaiheet tehdään oikeassa järjestyksessä. (Phaal, Simones & den Ouden 2008, 137-138.)

Kehitysvaiheessa on tärkeää tunnistaa oikeat ihmiset vastaamaan tiekartan toteutumisesta sekä tavoitteiden saavuttamisesta. On tärkeää myös huomioida ne kaikki tekijät, jotka vaikuttavat tavoitteiden saavuttamiseen. Mitä tavoitteita halutaan saavuttaa ja miten näihin tavoitteisiin päästään. Tiekarttaan rakennettu toimenpidesuunnitelma auttaa kertomaan milloin mitäkin tulee tehdä ja kuka toteutuksesta vastaa. Tässä on tärkeää huomioida myös kaikki mahdolliset esteet. Lopuksi tiekartta otetaan niin vahvaksi osaksi toimintaa, että sen ylläpito on helppoa. On tärkeää muistaa seurata tavoitteiden saavuttamista ja tehdä tarvittavia muutoksia, jos koetaan ettei tavoitteisiin päästä. (Phaal ym. 2008, 135-152.)

Kehittämistehtävän tiekartan rakentaminen on toteutettu vaiheissa. Tiekartan ensimmäiset vaiheet ovat aihealueen, yhdistyksen tavoitteiden sekä nykytilan määrittely. Yhdistyksen toiveena on jäsenten aktivointi, jonka avulla jäsenet saadaan kiinteämmäksi osaksi yhdistyksen toimintaa. Tiekartan matka alkaa jäseneksi liittymisestä ja päättyy tavoitetilään eli aktiiviseen jäsenyyteen. Nykytilaa on määritelty yhdistyksen jäsenkyselyn ja yleisen

kyselyn avulla. Näiden avulla on luotu tiekarttatyökalu, joka tukee yhdistyksen jäsenyyden kehittämistä.

6.3 Tutkimusosuuden kuvaus

Määrällisen tutkimuksen kautta pyritään ymmärtämään jotain tiettyä ilmiötä tai toimintaa. Tutkimuksen toteuttaminen koostuu menetelmän valinnasta, tutkimukseen osallistuvien määrästä sekä miten tutkimuksen tuloksia analysoidaan. Osallistavien määrä vaikuttaa erityisesti tuloksien analysointiin, mutta myös minkälaisella menetelmällä tutkimuksen aineisto halutaan kerätä. Määrällisessä tutkimuksessa osallistuvien määrällä on suurempi merkitys, kun taas laadullisessa tutkimuksessa painoarvo on enemmän haastateltavista saatavassa tiedossa. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 97-99.)

Opinnäytetyön tutkimusosuudessa käytetään määrällisen tutkimuksen menetelmää. Aineistonkeruu koostuu kyselystä, jossa kerätään yleisen kyselylomakkeen avulla vastauksia. Kyselyn laadinnassa hyödynnetään niin määrällisen kuin laadullisen tutkimuksen menetelmiä. Kyselyn tuloksien avulla on tarkoitus selvittää yleisesti Suomessa asuvan käyttäytymistä sekä aktiivisuutta yhdistystoiminnassa. Kyselyssä keskitytään omaan kokemukseen jäsenhuollon aktiivisuudesta sekä näkemyksistä, miten yhdistyksen tulisi panostaa jäsenoimintaan.

6.3.1 Laadullinen ja määrällinen tutkimus

Nämä kaksi tutkimusmuotoa eroavat toisistaan tutkimustyyliensä perusteella. Se missä laadullisessa tutkimuksessa keskitytään syvälliseen tai jopa tarinalliseen pohdintaan, keskitytään määrällisessä vastaamaan kysymyksiin kuten kuinka paljon. Määrällisessä eli kvantitatiivisessa tutkimuksessa tarkastellaan tuloksia numeroiden kautta. Kun tutkimus toteutetaan kvantitatiivisesti, analysoidaan kerätty data numeraaliseen muotoon. Laadullinen tutkimus voidaan asettaa myös kvantitatiiviseen muotoon, jossa tutkimuksen tulokset lajitellaan numeraaliseen muotoon. (Vilka 2007, 13-14.)

Määrällisen ja laadullisen tutkimuksen luotettavuutta mitataan myös hieman eri näkökulmista. Siinä missä laadullisen tutkimuksen luotettavuus perustuu enemmän vastauksien laatuun kuin vastaajien määrään. Perustuu määrällinen tutkimus usein siihen, että vastaajia on paljon. Riippuen tutkimuksen kokonaisuudesta, määrällisessä tutkimuksessa hyvä vähimmäismäärä vastaajissa on 100-1000 henkilöä. Näin painoarvoa tuloksille saadaan, kun pystytään analysoimaan mielipiteitä, ”yksi sadasta vastaajasta oli tätä mieltä”. (Vilka 2007, 17.)

Laadullisessa eli kvalitatiivisessa tutkimuksessa analysoinnissa kiinnitetään huomio kokonaisuuteen. Analysoinnin vaiheet voidaan jakaa kahteen, aineiston pelkistämiseen sekä ratkaisujen löytämiseen. Pelkistämisessä aineisto tarkastellaan ensin teoreettisen

viitekehyyksen näkökulmasta. Kiinnitetään huomiota teoriaa tukeviin kohtiin. Toisessa vaiheessa aineistoa karsitaan yhdistämällä samanhenkisiä vastauksia. Samantyyllisille nostoilte syntyy enemmän painoarvoa. Ne muodostavat esimerkkejä samasta ilmiöstä. Kokonaiskuvan ratkaisussa puhutaan usein tulkinnasta. Kvantitatiivisessa tutkimuksessa tällä viitataan tilastojen välisiin tulkintoihin ja yhteyksien löytämiseen. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa ratkaisut ovat analyysin perusteella nousseet johtopäätökset ja sen pohjalta tehdyt päätelmät tutkittavaan ilmiöön. (Alasuutari 2011, 38-44.)

6.3.2 Aineiston keruun menetelmät

Yleisempiä menetelmiä aineiston keruussa ovat haastattelut, kyselyt, havainnointit ja dokumenteista koostettu tieto. Tutkimuksessa näitä menetelmiä voidaan käyttää yksinään tai yhdistellä sopivan kokonaisuuden saavuttamiseksi. Näitä menetelmiä voidaan hyödyntää sekä laadullisessa, että määrällisessä tutkimuksessa. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 83.)

Haastattelut ja kyselyt toimivat oikeana menetelmänä, kun haluamme tietää mitä kohderyhmä ajattelee. Haastattelussa etuna on kahdenvälinen keskustelu, joka mahdollistaa tilanteeseen omanlaisen joustavuuden. Kysymykset voidaan esittää uudelleen ja kysymyksiä voidaan tarkentaa, jos se on kyselyn luonteelle sopivaa. Kyselyissä vastaukset tehdään yleensä omalla ajalla ja itsenäisesti. Kyselyssä kysymyksiä muotoiluun on kiinnitettävä huomiota, jotta vastaajat ymmärtävät kysymykset samalla tavalla. Haastatteluiden tavoite on saada mahdollisimman paljon tietoa irti haastateltavasta. Kysymyksiä toimittaminen etukäteen auttaa haastateltavaa valmistautumaan haastatteluun. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 85-86.)

Haastatteluissa voidaan käyttää lomake-, teema-, tai syvähaastattelua. Haastattelumuoto riippuu usein tutkittavasta ilmiöstä. Haastattelutavat eroavat toisistaan menetelmien kautta. Lomakehaastattelu perustuu valmiiksi luotuihin kysymyksiin ja niistä ei yleisesti poiketa haastattelun aikana. Teemahaastattelussa nimensä mukaan esitetään kysymyksiä tiettyjen teemojen ympärillä. Teemahaastattelussa kysymyksiä voidaan tarkentaa vastauksien perusteella. Siinä missä lomake- ja teemahaastattelussa on tarkka runko haastattelun toteuttamiseen syvähaastattelussa paletti on täysin avoin. Syvähaastattelussa määritellään aihe, jonka ympärille keskustelu rakentuu. Lomake- ja teemahaastatteluissa haastateltavien määrä voi olla suurempi, kun taas syvähaastattelussa suositaan vain muutamaa henkilöä. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 87-88.)

Yleisen kyselyn luominen on oiva tapa kerätä vastauksia, jos kyselyssä laadittujen kysymyksiä ymmärrys on tasapuolista. Kyselyssä aineisto kerätään vakioitujen kysymysten kautta. Tällöin kaikille kyselyyn vastaajille toistetaan samat kysymykset, samassa järjestyksessä. Kyselyyn vastataan itsenäisesti ja sen tavoitteena on yleensä selvittää aiheen ympäriltä vastaajan asennetta, mielipidettä tai käyttäytymistä. Kysely on hyvä menetelmä

aineistoin keruun silloin kun vastaajia on paljon. Koska kyselyn voi välittää esimerkiksi sosiaalisen median kautta on hyvä kiinnittää huomiota ajankohtaan, milloin tämän tekee. Kesälomasongit, kiireiset viikonloput tai juhlapyhät eivät välttämättä ole paras ajankohta kyselyn jakamiseen. (Vilka 2007, 28.)

6.3.3 Aineiston analysoinnin menetelmät

Sisällönanalyysin menetelmällä analysoidaan aineiston luomia dokumentteja objektiivisesti ja systemaattisesti. Ennen sisällönanalyysiä tulee määritellä millä teemalla aineistoon tutustutaan. Kyseessä voi olla sana, lause tai lauseista muodostuva kokoelma. Kerätyn aineiston tulee olla auki kirjoitettua ja pelkistettyä, jotta aineistoa voidaan analysoida. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 117-122.)

Aineistolähtöisellä sisällönanalyysillä tarkoitetaan käsitteiden yhdistelyä, jonka pohjalta saadaan vastaus tutkittavaan kysymykseen. Tämä analyysimuoto perustuu tulkintaan ja päättelyyn. Luotua teoriaa ja johtopäätöksiä verrataan jatkuvasti alkuperäiseen aineistoon, jonka perusteella voidaan muodostaa uusia teorioita. Aihekohtaiset ala- ja yläluokat auttavat tulkitsemaan aineistoa paremmin. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 127.)

Matriisi auttaa raakadatan analysoinnissa. Matriisiin asetettua tietoa on helppo tulkita. Vaikka matriisin ensisijainen tarkoitus on havainnollistaa erityyppistä dataa, on se oiva työkalu käyttää menetelmänä laadullisen tutkimuksen analysointiprosessissa. (SAGE Research Methods 2022.) Matriisin avulla voit havainnoida eroavaisuuksia sekä yhtäläisyyksiä mitä tutkimuksen tulokset ovat tuottaneet (The Writing Center 2022).

Ensimmäinen vaihe sisällönanalyysissä on aineiston pelkistäminen. Tällöin aineistosta karsitaan turha data pois, jotta päästään syventymään valittuun teemaan. Pelkistämistä voidaan tehdä poistamalla turha data pois tai pilkkomalla datan tarkastelu sopiviin osiin. Pelkistämisen jälkeen aineisto ryhmitellään, jolloin aineisto käydään läpi huolellisesti ja aineistosta etsitään samanlaisuuksia ja eroavaisuuksia. Aineiston kvantifioinnissa ryhmitellään yhteen samanlaiset ilmaisut. Matriisin luominen näille ilmaisuille auttaa aineiston analysoinnissa. Samanlaiset ilmaisut yhdistetään omiksi alaluokiksi. Nämä luokat voidaan nimetä teeman mukaan. Luokittelussa voidaan käyttää tutkimuksen jotain piirrettä tai ominaisuutta. Ryhmittelyllä luodaan rakennetta tutkimukselle ja mahdollistetaan alustavien kuvauksien luominen. Ryhmittelyn jälkeen keskitytään aineiston käsitteellistämiseen. Tällöin aineistosta erotetaan tutkimuksen kannalta olennainen tieto ja luodaan teoreettisia käsitteitä. Näin aineistoa valmistellaan johtopäätöksien ja teoreettisten käsitteiden tekemiseen. (Tuomi & Sarajärvi 2002, 123-135.)

Tuloksia analysoidessa ollaan tekemisessä sanojen ja niiden merkityksien kanssa. Sanat voivat sisältää riskin ja niiden tulkinta voidaan todeta monella eri tavalla. Haastattelu tai

tutkimuskyselyissä olisi aina vältettävä kysymästä kysymyksiä, joihin voi vastata kyllä tai ei. (Vilka 2021, 127-128.) Analysointi aloitetaan usein, kun kaikki tutkimuksen tuleva aineisto on saatu kerättyä. Aineisto tarkastetaan ja viedään muotoon, josta sitä on helppo tulkita sekä analysoida. Tuloksien analysoinnissa on tärkeää kiinnittää huomioita vastauksien luotettavuuteen sekä varmentaa mahdollisten puuttuvien tietojen määrää. (Vilka 2007, 106.)

Vastaaajaryhmästä saatavan otoksen avulla saadaan kokonaiskuva vastaajien ominaisuuksista. Kyselyn laatija määrittelee taustakysymyksillään tutkimuksen otoksen. Kyselyn laatija ei itse pysty vaikuttamaan vastauksiin ja näin ollen tietojen puuttuminen on yleistä vastauksissa. Kato, jolla tarkoitetaan tiedon puuttumista, onkin suositeltavaa täydentää ulkopuolisesti kerätyn datan perusteella. Tähän hyviä lähteitä ovat esimerkiksi Tilastokeskuksen tekemät tutkimukset. (Vilka 2007, 57-59.)

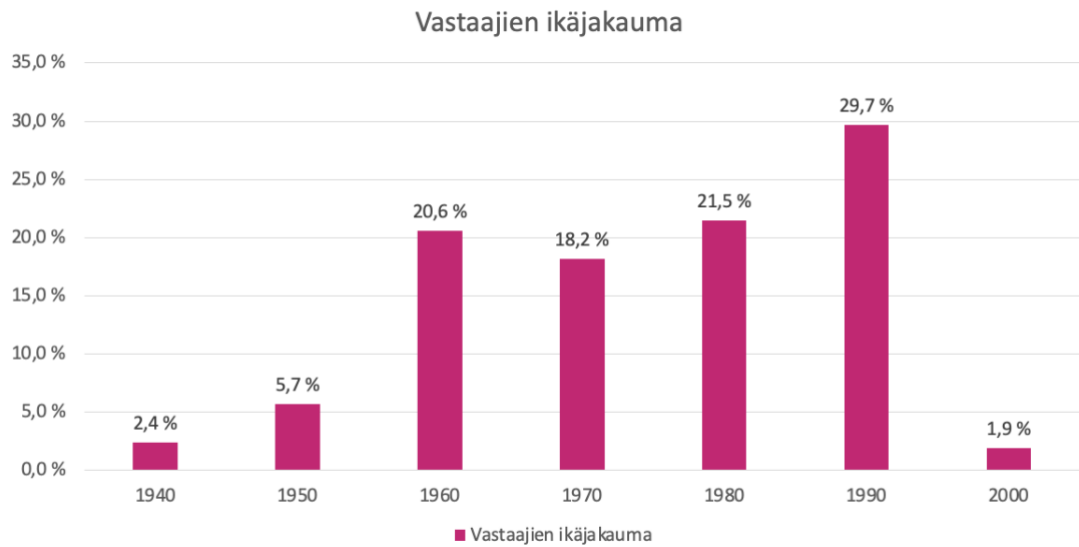
Opinnäytetyön analysoinnissa hyödynnettiin aineistolähtöistä sisällönanalyysiä. Tutkimuksen raakadataa pelkistettiin ensin. Yhdistysmuodon avoimet vastaukset muokattiin vastaamaan luotuja kategorioita ja nämä niputettiin viiteen pääyhdistysmuotoon. Avointen kysymysten vastaukset käytiin läpi ja samantyylliset vastaukset niputettiin yhteen. Datasta tehtiin yhteenveto toimeksiantajalle sekä tarvittavat johtopäätökset. Tämän jälkeen data ryhmiteltiin jäsenyyden pituuden, aktiivisuuden, yhdistysmuodon sekä syntymävuoden mukaan ja tehtiin tarvittavat ristiin vertailut.

7 Tulosten esittely

Ennen tiekartan luomista tehtiin määrällinen tutkimus, jossa selvitettiin vastaajien aktiivista käyttäytymistä yhdistystoiminnassa. Vertailussa tarkasteltiin vaikuttaako yhdistystoiminnassa mukana ollut aika aktiivisuuteen sekä miten ei aktiivisiksi kokevien ajatusmaailma eroaa aktiivisiksi kokevien ajatusmaailmasta. Ristiin vertailua tehtiin erityisesti ammattiyhdistyksissä olevien kohdalla, koska toimeksiantaja edustaa kyseistä yhdistysryhmää.

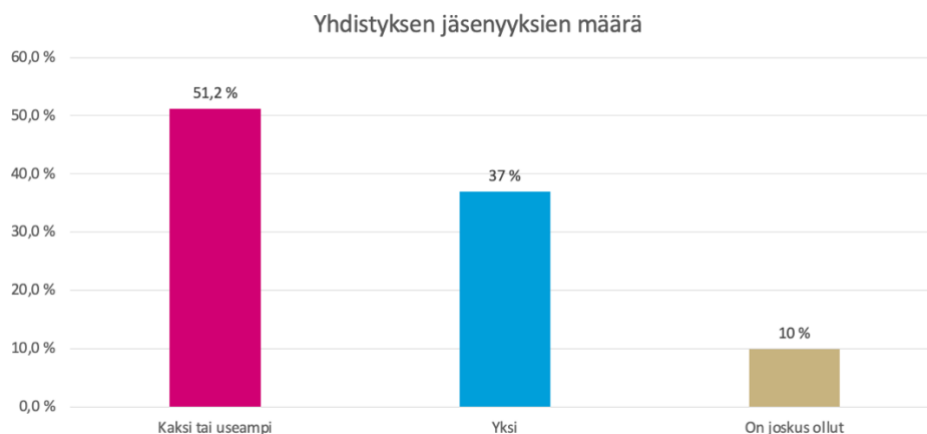
Kyselyä (Liite 2) jaettiin sosiaalisen median kautta saateviestin kera (Liite 1) ja vastaaminen edellytti, että on tai on ollut mukana jonkinlaisessa yhdistystoiminnassa. Koska kysely oli avoin ja avoimesti jaettu on vaikea määrittellä potentiaalista otantaa vastaajien määrästä. Vastauksia kertyi yhteensä 211 aikavälillä 29.8.-31.10.2022.

Neljä vastanneista totesi, että eivät ole minkään yhdistyksen jäsen. Heidän kohdallansa kysyttiin vain syntymävuosi. Vastaajien ikäjakauma (Kuvio 7) syntymävuosien mukaan jakautui siten, että 1940-luvulla syntyneitä vastaajia oli 2,4 %, 1950-luvulla 5,7 %, 1960-luvulla 20,6 %, 1970-luvulla 18,2 %, 1980-luvulla 21,5 %, 1990-luvulla 29,7 % sekä 2000-luvulla 1,9 %.

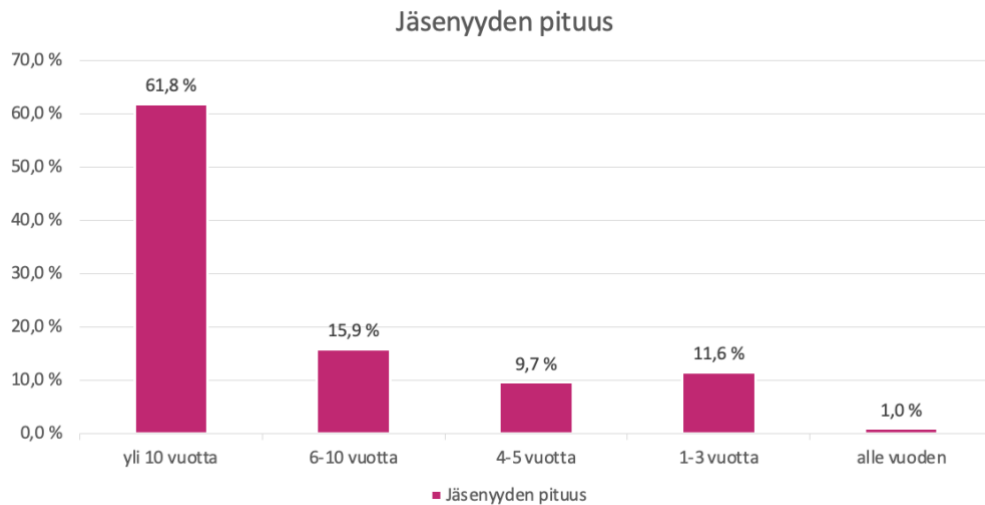

Kuvio 7: Vastaajien ikäjakauma n=211

Eri yhdistyksien jäsenyyksien määrässä (Kuvio 8) vastanneista 51,2 % on useamman (kaksi tai enemmän) jäsen tällä hetkellä. Melkein 78 % heistä määritteli aktiivisuutensa yhdistystoiminnassa aktiiviseksi. 37 % vastanneista on yhden yhdistyksen jäsen tällä hetkellä ja heistä reilu 56 % määrittelee itsensä aktiiviseksi toimijaksi. 10 % kertoi joskus olleensa yhdistyksen jäsen ja heistä melkein 86 % määritteli silloisen toimintansa aktiiviseksi. Vastanneista enemmistö on ollut myös yhdistyksen jäsen jo pidempään (Kuvio 9). 61,8 % heistä on ollut jäsen yli 10 vuotta, 15,9 % 6-10 vuotta, 9,7 % 4-5 vuotta, 11,6 % 1-3 vuotta sekä 1 % alle vuoden.

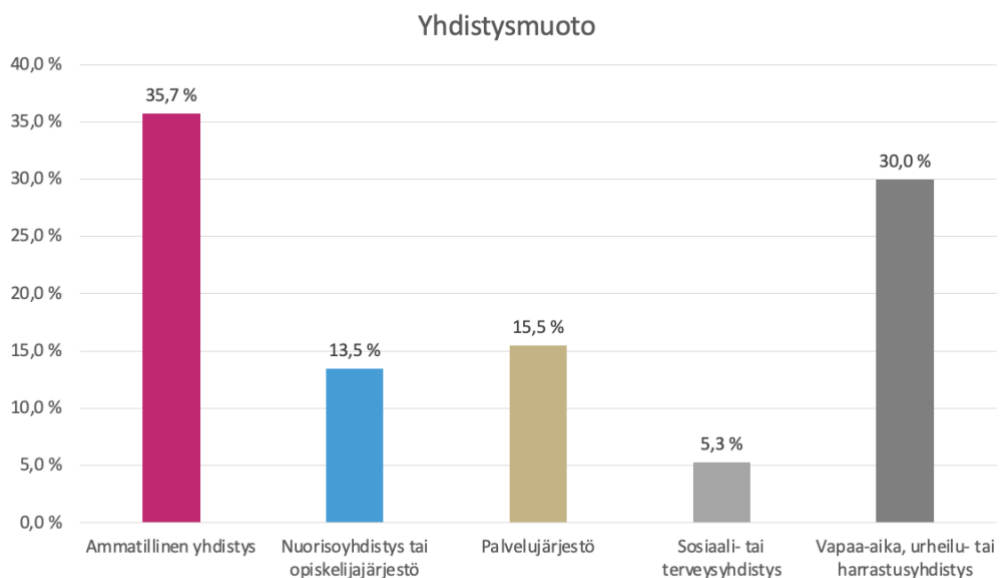

Kuvio 8: Jäsenyyksien määrä n=207

Kuvio 9: Jäsenyyden pituus n=207

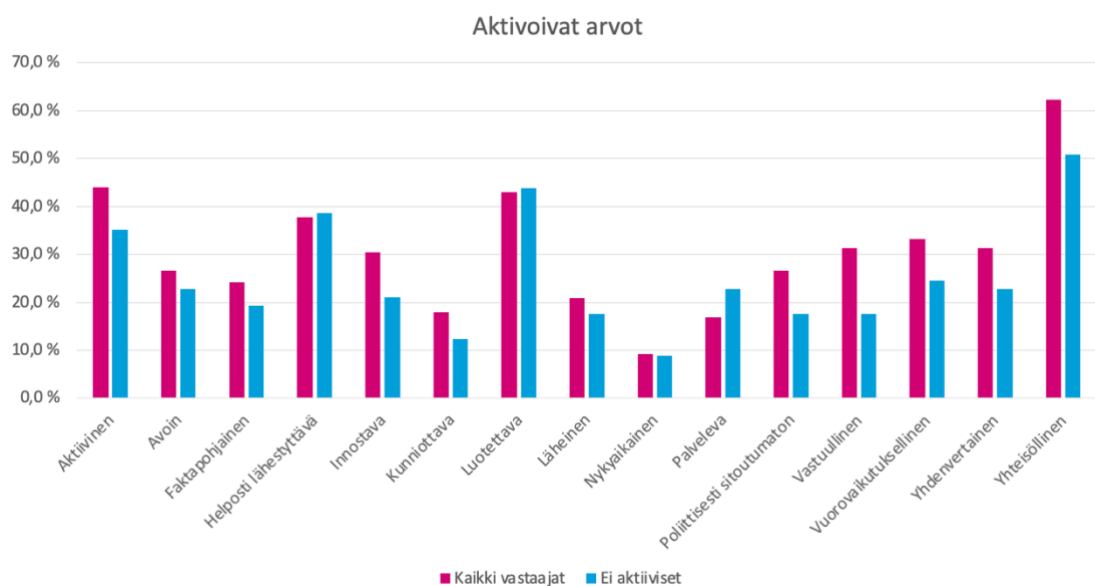
Vastaajia pyydettiin määrittelemään minkälaisessa yhdistyksessä he ovat jäsenenä (Kuvio 10). Vastauskentässä oli myös mahdollisuus kirjoittaa oma vaihtoehto, joten tulokset on niputettu viiteen sopivaan pääkategoriaan. Jos vastaaja oli aktiivinen useammassa järjestössä, pyydettiin häntä pohtimaan kyselyn muita vastauksia peilaten vain yhteen valitsemaansa jäsenyyteen. Vastaajista 35,7 % kuuluu ammatilliseen yhdistykseen, 13,5 % nuorisoyhdistyksen tai opiskelijajärjestön, 15,5 % palvelujärjestöön, 5,3 % sosiaali- ja terveysjärjestöön sekä 30 % vapaa-aika, urheilu tai harrastusyhdistykseen.

Kuvio 10: Yhdistysmuoto n=207

7.1 Tutkimusosuuden tulokset

Kyselyssä vastaajat pääsivät valitsemaan ennalta määrättyistä vaihtoehdoista mitkä toimet sekä arvot kuvastavat heidän motivaatiotansa parhaiten (Kuvio 11). Arvomaailmassa 62,3 % vastaajista kokivat yhteisöllisyyden tärkeimmäksi arvoksi. Parhaan viiden joukkoon mahtuivat myös aktiivisuus 44 %, luotettavuus 43 %, helposti lähestyttävä 37,7 % sekä vuorovaikutus 33,3 %. Vertailuna erikseen tarkasteltiin miten ne vastaajat, jotka määrittivät oman aktiivisuutensa yhdistystoiminnassa vähäiseksi (1-3, asteikon ollessa 1-5), heistä 50,9 % määritteli tärkeimmäksi arvoksi myös yhteisöllisyyden. Neljän parhaan joukkoon nousi myös luotettavuus 43,9 %, helposti lähestyttävä 38,6 % sekä aktiivisuus 35,1 %.

Kuvio 11: Aktivoivat arvot n=207

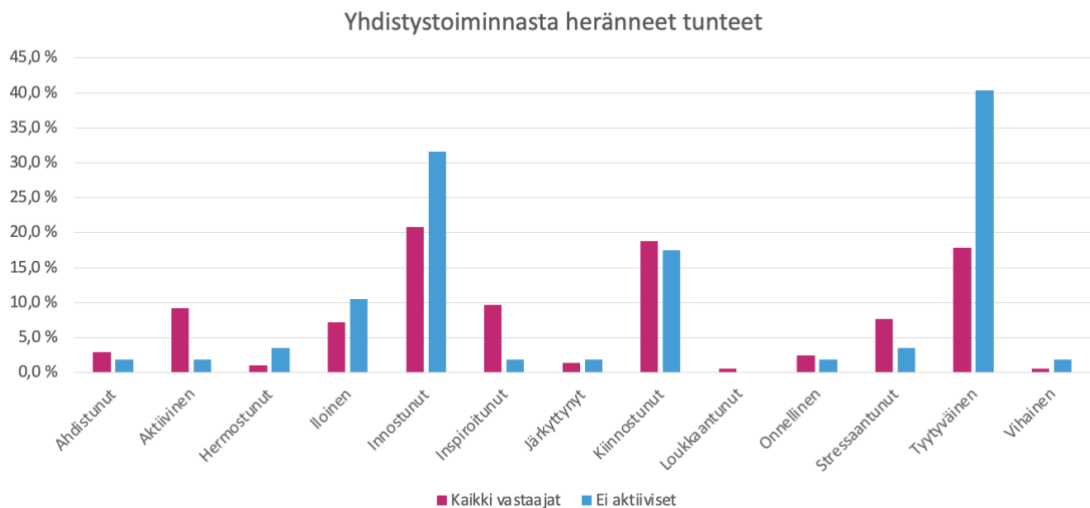
Yhteisöllisyys, luotettavuus, helposti lähestyttävä sekä aktiivisuus ovat yhdistäviä arvoja niin aktiivisten kuin epäaktiiviseksi itsensä kokevien jäsenten keskuudessa. Avoimien vastauksien kautta nousi esiin, että ensisijaisesti aktiivisuuden eleenä pidetään yhteisöllistä toimintaa, joka kulminoituu ihmisten kohtaamiseen sekä sitä kautta syntyvään vuorovaikutukseen. Avoimissa vastauksissa nousi esille myös huoli aktiivisuuden puuttumisesta.

”Lähinnä aktiivisten tekijöiden puute vaikuttaa niin, että pienempi porukka joutuu tekemään enemmän”, yksi vastaajista toteaa.

Henkilökohtaiset tarpeet sekä niiden kautta aktivoituminen nousi esiin myös avoimissa vastauksissa. Mahdollisuus oman osaamisen kehittämiseen erilaisten koulutusten avulla sekä väylä päästä vaikuttamaan ja auttamaan. Yhdistyksen toimintaan osallistuminen ja toiminnan kehittäminen nousi myös esille. Erilaiset tapahtumat kuten risteilyt,

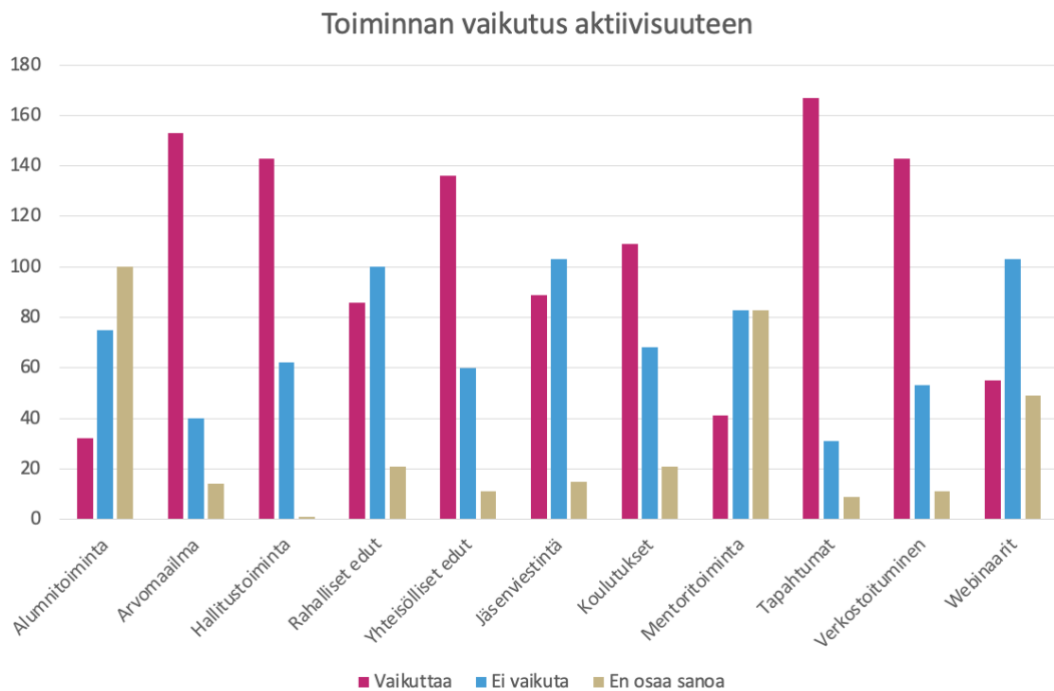
virikistytymisjuhlat sekä matkat tukivat aktiivisuutta. Myös se, että sai itse olla tapahtumien järjestäjänä, vaikutti asiaan.

Tunnepuolella vastaajilta kysyttiin mitä tunteita yhdistystoiminnassa mukana oleminen herättää (Kuvio 12). Mahdollisuus oli valita yksi vaihtoehto ennalta määrättyjen tunteiden listasta. Kaikkien vastanneiden kesken vaikuttavimmaksi tunteeksi nousi 20,8 % innostuneisuus. Tämän lisäksi kärjessä olevia tunteita olivat kiinnostunut 18,8 % sekä tyytyväinen 17,9 %. Ei aktiiviseksi itseään luokittelevien vastaajien keskuudessa tyytyväisyys määriteltiin vaikuttavimmaksi tunteeksi 40,4 %. Innostunut 31,6 % sekä kiinnostunut 17,5 % nousivat myös selkeästi esille.

Kuvio 12: Yhdistystoiminnasta heränneet tunteet n=207

Vastaajia pyydettiin määrittelemään yhdistyksen toiminnan vaikutusta omaan aktiivisuuteen (Kuvio 13). Tapahtumat, verkostoituminen, hallitustoiminta, arvomaailma sekä yhteisölliset edut nousivat vastaajien keskuudessa aktiivisuuteen vaikuttaviksi tekijöiksi. Noin 81 % vastaajista koki erilaisien tapahtumien tukevan aktiivista toimintaa. Vastaajien perusteella alumnitoimintaa sekä mentoritoimintaa ei vielä ole osa yhdistyksen toimintaa. Webinaarit sekä jäsenviestintää ei myöskään pidetty merkittävänä tekijänä.

Kuvio 13: Toiminnan vaikutus aktiivisuuteen n=207

Arvomaailman koki tärkeäksi tekijäksi 74 % vastaajista. Avoimissa vastauksissa yleisemmät ominaisuudet olivat aktiivinen, yhteisöllinen, helposti lähestyttävä, avoin, vastuullinen, yhdenvertainen, näkyvä, luotettava ja saavutettava. Avoimista vastauksista tärkeiksi nousi myös, että toiminta on yhdistyksen toiminnan mukaista ja omaan arvomaailmaan sopivaa sekä kohderyhmää puhuttelevaa.

69 % vastaajista piti sekä verkostoitumista, että hallitustoimintaa merkittävinä tekijöinä. Toisten jäsenten kohtaaminen säännöllisesti, erityisesti kasvotusten sekä jäsenten tukeminen nousivat avoimista vastauksista esille. Hallitustoiminnassa erityisesti edunvalvonta sekä talous nousivat esille. Yhdistykset tekevät paljon edunvalvontaa ja ajavat omien jäsentensä etuja. Verkostoitumista koetaan tapahtuman parhaiten erilaisissa tapahtumissa sekä rennoissa tilanteissa, jotka tapahtuvat kasvotusten eikä verkon välityksellä. Sosiaalinen media mainittiin myös vahvasti ja erityisesti Facebook sekä WhatsApp -ryhmät. Hallitustoimintaa pidetään myös hyvänä väylänä verkostoitua.

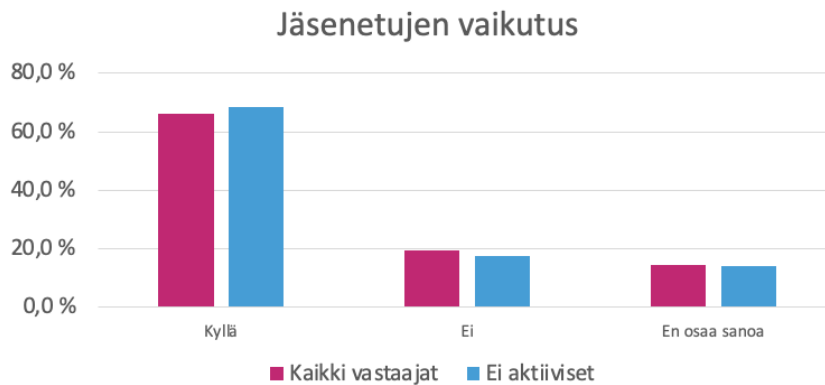
Avoin vastaus kiteyttää tämän hyvin, ”Parasta verkostoitumista on tutustuminen yhteisen tekemisen tiimoilta.”

Jäsenten aktivoimiseen vaikuttaa myös jäsenten kuuleminen sekä arjessa näkyvänä pysyminen. 66 % vastanneista koki yhteisöllisten jäsenetujen merkityksen tärkeämmäksi, kun taas rahallisia etuja tärkeänä piti 42 %. Yhteisöllisiksi jäseneduksi voidaan ajatella

sitä toimintaa, jonka yhdistys järjestää jäsenilleen. Tässä erityisesti esille nousi helposti lähestyttävä toiminta, yksilön kiittäminen ja palkitseminen sekä jatkuva, ajankohtainen, informatiivinen tiedottaminen ja faktapohjaisen tiedon levittäminen.

Myös palautteen kerääminen ja jäsenistön kuuleminen on tärkeässä roolissa, ”Yhdistys järjestää asioita ja pyytää jäseniltä infoa, mitä pitäisi järjestää, eli aktivoi jäseniä omalla aktiivisuudellaan”.

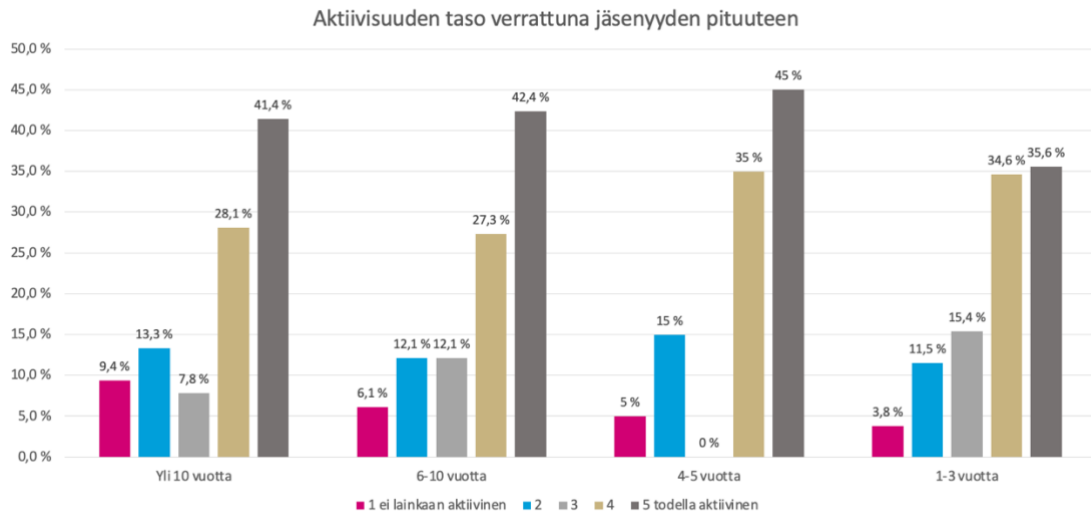
Jäsenetujen vaikutuksesta jäsenen aktiivisena pitämiseen kysyttiin myös omana kohtana (Kuvio 14). 66,2 % vastaajista totesi jäsenetujen olevan aktiivisuutta ylläpitävä tekijä, kun taas 19,3 % totesi, ettei vaikuta. 14,5 % vastaajista ei osannut sanoa. Itsensä ei aktiiviseksi määritelleet vastaajista 68,4 % koki, että jäseneduilla on vaikutusta aktiivisuuteen ja 17,5 % taas näki, ettei eduilla ole vaikutusta. 14 % ei aktiivista ei osannut sanoa.

Kuvio 14: Jäsenetujen vaikutus n=207

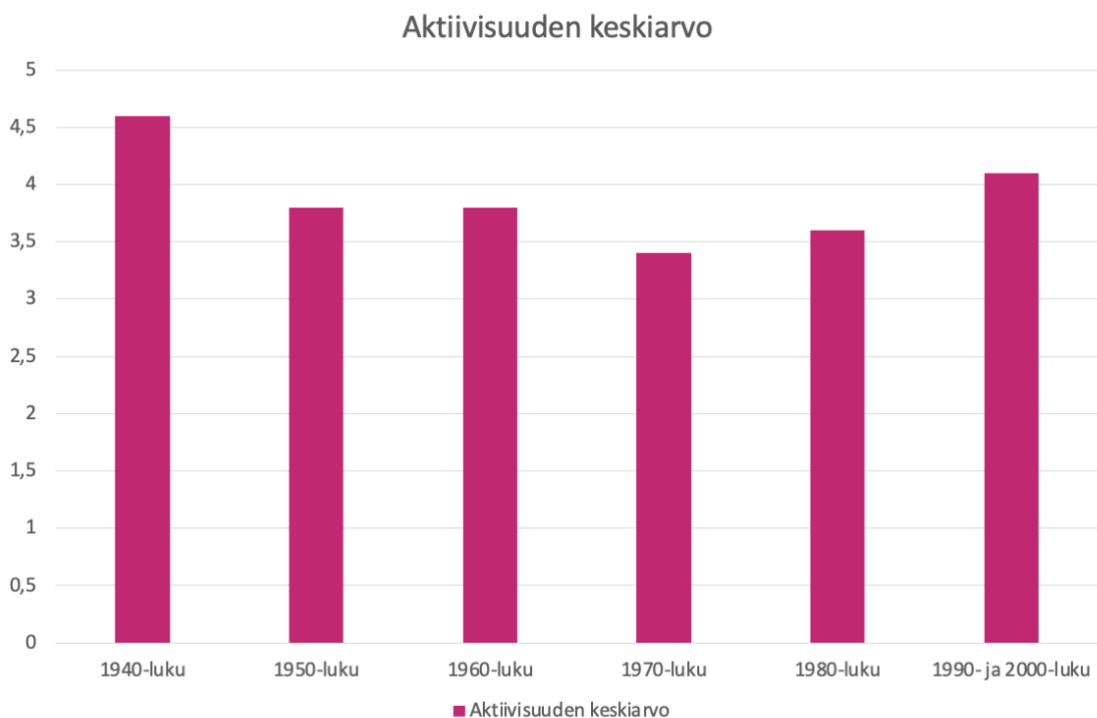
Yhteisöllisten jäsenetujen, kuten tapahtumien lisäksi myös rahallisten etujen merkitys nousi esiin avoimissa vastauksissa, kun kysyttiin minkälaisia jäsenetuja yhdistyksen tulisi tarjota. Tässä korostui aidosti tunteita herättävät edut. Sellaiset, jotka voidaan soveltaa arjen toimintaan ja ovat rahan verrattavia. Pienet 10 % tai 0,10 € alennuksen koettiin hyödyttömiksi eikä arvoa tuottaviksi. Etujen tulisi myös tukea toimialaa, jossa yhdistys toimii. Konkreettisine etuina esiin nousi myös mökkietu, tilavuokrat tai tilat sekä yhdistyksen tarjoamat stipendit/rahastot.

Jäsenyyden pituuden ja aktiivisuuden tasojen (Kuvio 15) välillä ei juurikaan ole eroja. Useampi vastaajista kokee olevansa aktiivinen toimija, riippumatta siitä onko ollut yhdistyksen jäsenenä vuoden tai yli 10 vuotta. Eroa erittäin aktiivisissa kuitenkin on 1-3 vuoden jäsenten sekä 4-5 vuoden ja yli 10 vuoden jäsenten kohdalla. Melkein 36 % 1-3 vuoden jäsenistä kokee olevansa erittäin aktiivinen kuin muissa jäsenyyksien pituudessa luku on yli 40 %.

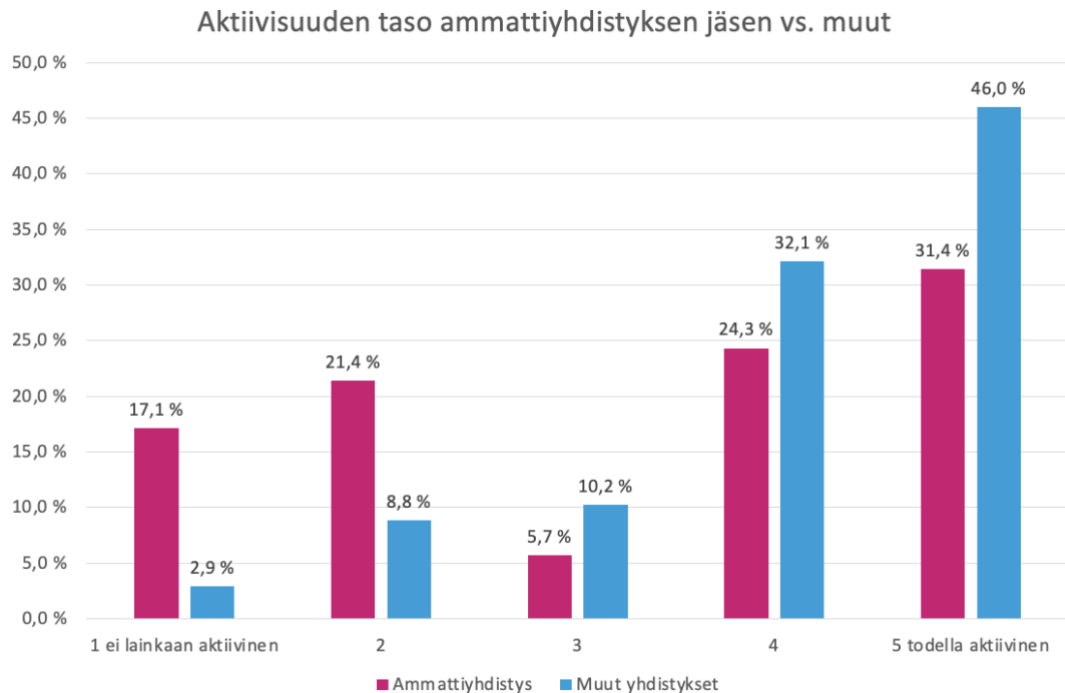
Kuvio 15: Aktiivisuuden taso vs. jäsenyyden pituus n=207

Aktiivisuuden ja syntymävuoden värillä oli havaittavissa pieniä eroavaisuuksia (Kuvio 16). Kaikkien vastanneiden keskiarvo aktiivisuudessa oli 3,8 kun aktiivisuutta mitattiin asteikoilla 1 lainkaan aktiivinen - 5 todella aktiivinen. Yli nelosen keskiarvon antoivat vain 1940-luvulla sekä 1990 ja 2000-luvulla syntyneet. Keskiarvo oli alin 1970-luvulla syntyneillä (3,4). 1950- (3,8), 1960- (3,8) sekä 1980-luvulla syntyneiden keskiarvo olivat lähellä toisiaan.

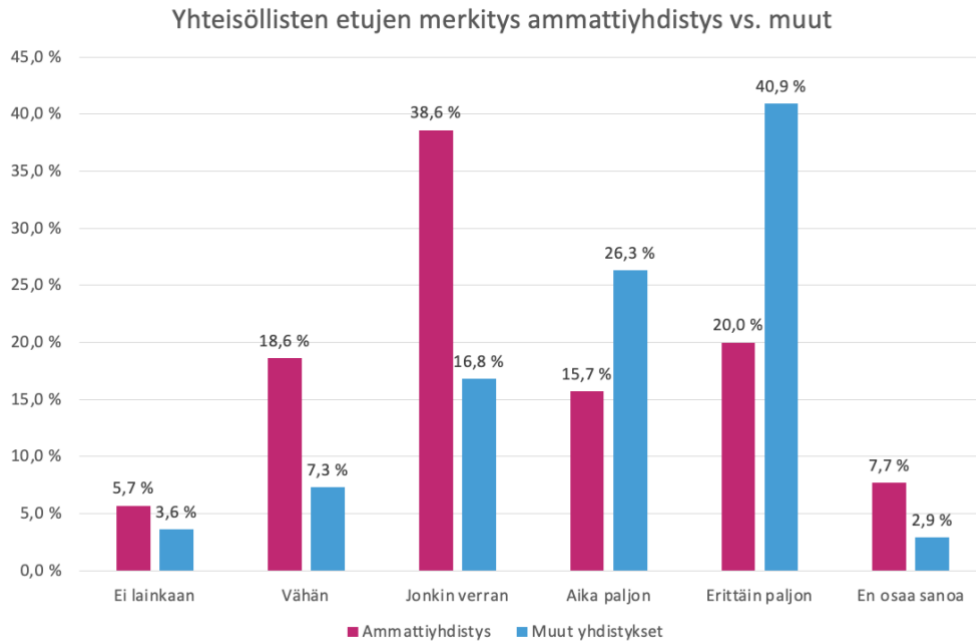
Kuvio 16: aktiivisuuden keskiarvo vs. syntymävuosi n=207

Kun vertaillaan ammattiyhdistyksen jäsenten vastauksia muiden jäsenten vastauksiin (Kuvio 17), nähdään pieniä eroja ajattelumaailmassa. Aktiivisuuden määrittelyssä muiden yhdistysten edustajat kokevat olevansa aktiivisempia jäseniä. 17,1 % ammattiyhdistyksen jäsenistä koki, ettei ole lainkaan aktiivinen, kun vain 2,9 % muista vastaajista koki samoin. 31,4 % ammattiyhdistyksen jäsenistä koki olevansa todella aktiivinen, kun taas muiden yhdistyksen jäsenistä aktiiviseksi itsensä kokevat melkein puolet.

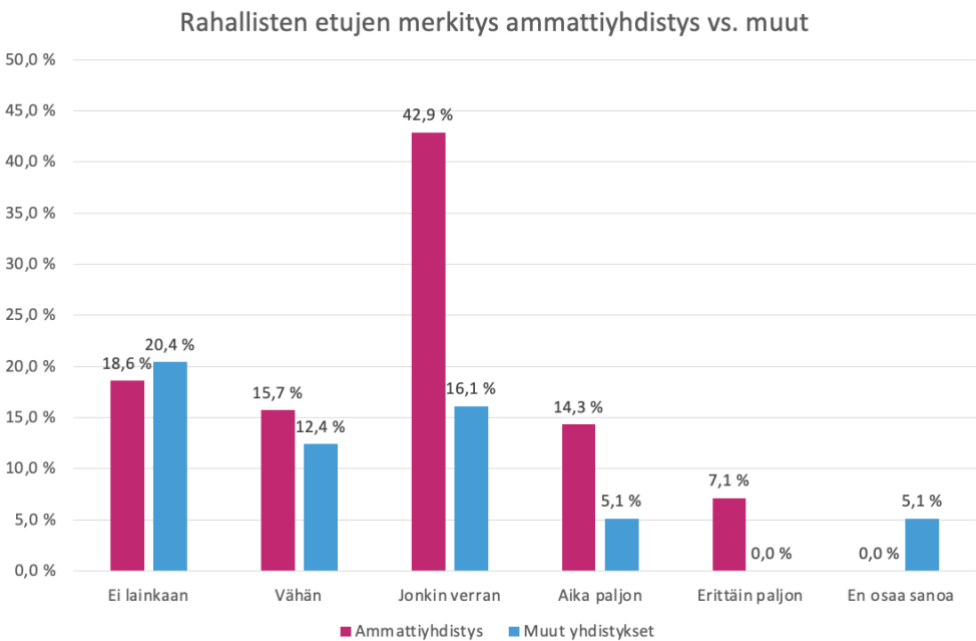

Kuvio 17: Aktiivisuuden taso ammattiyhdistyksen jäsen vs. muut n=207

Yhteisöllisten ja rahallisten jäsenetujen välillä (Kuvio 18, Kuvio 19) on havaittavissa eroa ammattiyhdistyksen jäsenien sekä muiden jäsenien välillä. Kun verrataan ammattiyhdistyksen jäseniä muihin jäseniin, huomataan ammattiyhdistyksen jäsenien vastauksissa enemmän eroavaisuuksia. Ammattiyhdistyksen jäsenten mielestä rahalliset edut koetaan tärkeimmiksi, kun yhteisölliset edut ovat vain jonkin verran tärkeitä. Kun taas muiden yhdistysten jäsenten mielestä yhteisölliset edut ovat paljon tärkeämpiä.

Kuvio 18: Yhteisöllisten etujen merkitys ammattiyhdistys vs. muut n=207

Kuvio 19: Rahallisten etujen merkitys ammattiyhdistys vs. muut n=207

7.2 Kehittämisosuuden tulokset

Kun vertaillaan sekä opinnäytetyön kyselyn, että aikaisemmin toimeksiantajalle tehdyn kyselyn tuloksia (Liite 3) voidaan todeta, että molemmat tukevat aktiivisen toiminnan perustuvan yhteisöllisyyteen, vuorovaikutukseen sekä siihen, että toiminta on avointa ja

helposti lähestyttävää. Hyvä **kommunikointi, tiedottaminen** ja yhdistyksen aktiivinen toiminta edesauttavat aktiivisuuden kehittämisessä.

Jatkuvuuden takaamiseksi toiminnan tuleekin pyrkiä aktivoimaan jäseniään tarjoamalla jäsenistölle suunnattuja palveluita sekä etuja. Isossa roolissa on jäsenistön kuuleminen, palautteen kerääminen sekä yhdistyksen ydintarkoituksen mielessä pitäminen. Etujen kuuluu tukea toimintaa sekä myös palvella arjen tekemisessä.

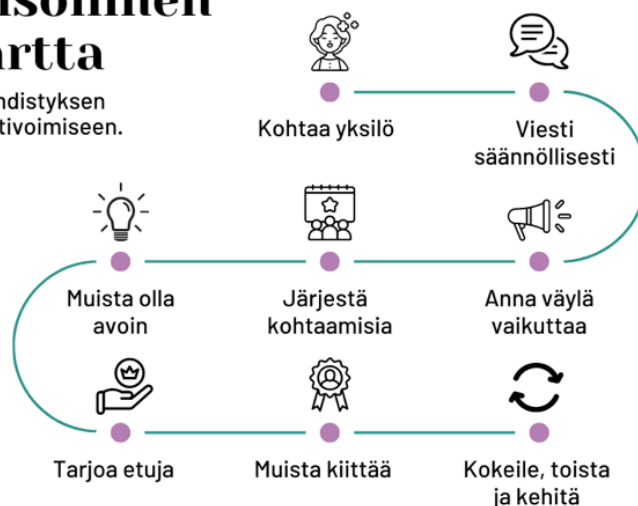
Vuorovaikutus ja kommunikointi on keskiössä jäsenen aktivoinnissa. Strateginen kommunikointi oikeassa kohdissa sekä toimivat kommunikointiväylät varmistavat vuoropuhelun mahdollisuuden. Onkin siis tärkeää luoda ja ylläpitää oikeanlaista kommunikointia aina sieltä jäsenen liittymisestä sinne päättymiseen asti. Vuorovaikutuksen ylläpitoon vaikuttaa vahvasti myös erilaiset tapahtumat ja koulutukset. Kasvokkain käydyt keskustelut sekä yhdessä tekeminen ovat parhaita väyliä vuorovaikutuksen kehittämiseen. Digiympäristöissä tapahtuva vuorovaikutus on hyvä vaihtoehto, mutta sen ei tulisi korvata kokonaan kasvotusten käytävää kommunikointia.

7.2.1 Yhteisöllisyyden tiekartta

Tiekartan (Kuvio 20) keskeiset elementit ovat vuorovaikutus sekä jäsenedut. Vuorovaikutus sisältävät yhdistyksen toiminnan sekä kommunikoinnin. Tiekartta on rakennettu hetkestä, jossa yksilö on jo yhdistyksen jäsen.

Yhteisöllinen tiekartta

Työväline yhdistyksen jäsenten aktivoimiseen.

Kuvio 20: Yhteisöllinen tiekartta

Kohtaa yksilö (Kuvio 21). On kyseessä sitten uusi tai vanha jäsen on yksilön kohtaaminen hyvin merkittävässä roolissa ja siksi myös tiekartan ensimmäinen vaihe. Uuden jäsenen tervetuloa-paketti sekä liittymislahja osoittaa, että hänet on huomioitu sekä koetaan hänen olevan osa yhdistystä. Liittymislahja on valinnainen, mutta pieni houkutus esimerkiksi toimintaan lähtemisessä voisi olla ”ensimmäinen yhdistyksen tapahtumaan/koulutukseen pääsy maksutta”.

Kuvio 21: Tiekartta - kohtaa yksilö

Viesti säännöllisesti (Kuvio 22). Kuten kerran kuukaudessa lähtevä uutiskirje. Kirjeessä on hyvä nostaa esille yhdistyksen ajankohtaiset asiat kuten tulevat tapahtumat, mitä toimialakentällä on tapahtunut sekä mahdolliset tarjolla olevat ajankohtaiset edut. Tässä laatu korvaa määrän, joten älä täytä kirjettä ”turhalla”.

Kuvio 22: Tiekartta - viesti säännöllisesti

Anna väylä vaikuttaa (Kuvio 23). Luo mahdollisuuksia jäsenille päästä vaikuttamaan yhdistyksen toimintaan. Lähetä säännöllisesti kyselyjä toiminnan kehittämiseksi tai kutsu mukaan suunnittelutilaisuuksiin, jossa tehdään esimerkiksi tapahtumakalenteria tulevalle kaudelle. Tarjoa myös mahdollisuuksia osallistua toiminnan järjestämiseen kuten talkoisiin tai tietyn tapahtuman toteutukseen.

ANNA VÄYLÄ VAIKUTTA

- Kutsu mukaan suunnittelemaan
- Pyydä palautetta aktiivisesti
- Kysy mielipidettä
- Luo mahdollisuuksia järjestää ja osallistua toimintaan

Kuvio 23: Tiekartta - anna väylä vaikuttaa

Järjestä laadullisia kohtaamisia (Kuvio 24). Nämä voi tapahtua eri tapahtumissa, koulutuksissa tai esimerkiksi yhteisissä illanistujaisissa. Kunhan jokaisella kohtaamisella on tarkoituksensa sekä tavoitteensa. Pelkkä yhdessä vietetty aika sekä sen myötä verkostoituminen on hyvä tavoite.

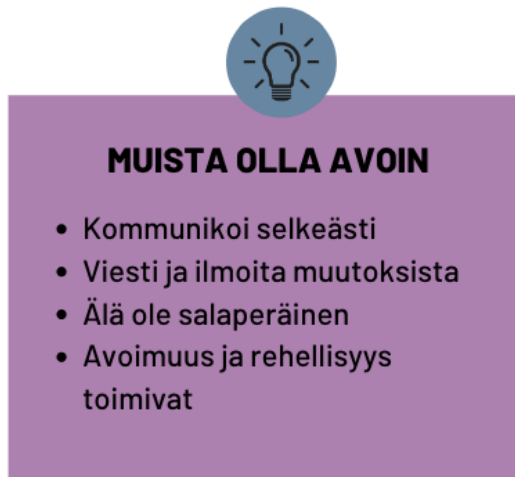

JÄRJESTÄ KOHTAAMISIA

- Laadukkaat tapahtumat
- Opettavaiset koulutukset
- Yhdessä tekemisen vaikutus on suuri

Kuvio 24: Tiekartta - järjestä kohtaamisia

Muista olla avoin (Kuvio 25). On kyse sitten uuden tapahtuman markkinoinnista tai ilmoituksen peruuntumisesta. Aina on tärkeä viestiä muutoksista ja kertoa selkeästi mikä muuttuu ja miksi. Avoin kommunikointi tuo toiminnasta lähestyttävämpää.

Kuvio 25: Tiekartta - muista olla avoin

Tarjoo etuja (Kuvio 26). Jotka herättävät tunteita. Eduissakin laatu korvaa määrän. Määrittele etuja, jotka tukevat yksilön tarpeita ja mahdollisuuksia kehittyä. Kyseessä voi olla koulutusetu, arkeen sopiva käytännöllinen etu kuten vakuutus, suoratoistopalvelu tai kuntoilu etu.

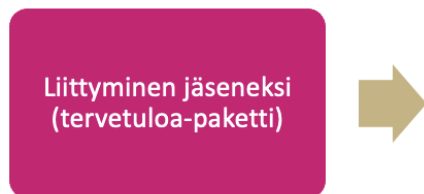
Kuvio 26: Tiekartta - tarjoa etuja

Muista kiittää. On tärkeää muistaa myös olla kiitollinen. Yhdistyksen jäsenet toimivat yleensä vapaaehtoisina, jolloin rahallinen korvaus ei ole se, joka motivoi. On siis tärkeä muistaa yhdistyksen jäseniä ja antaa kiitosta sekä tunnustuksia heille, joille se kuuluu. Auttoiko joku

tapahtuman järjestämisessä? Vastasiko joku aktiivisesti kaikkiin kyselyihin? Aktivoiko joku uuden jäsenen mukaan toimintaan? Kiitoksen mahdollisuuksia on useita.

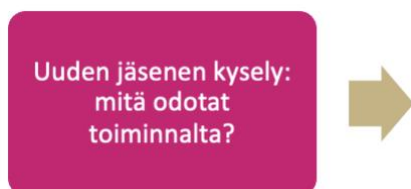
7.2.2 Kommunikoinnin jäsenpolku

Yhteisöllisyyden lisäksi kyselystä nousi vahvasti esiin kommunikointi. Tulosten pohjalta määriteltiin asiakaspolku, joka tukee tiekarttaa. Asiakaspolku kuvastaa jäsenen vuorovaikutusprosessia siitä hetkestä, kun hän liittyy yhdistyksen jäseneksi. Ensimmäinen ja tärkein kommunikointiväylä onkin se hetki, kun yksilöstä tulee yhdistyksen jäsen (Kuvio 27). On tärkeää avata väylä kommunikoinnille sekä varmistaa, että tärkein tieto tavoittaa uuden jäsenen pikimmiten. Jäsenyyden alun vuorovaikutuksessa on vahvasti läsnä yksilön tunne siitä, että hänet nähdään sekä häntä arvostetaan yhdistyksen jäsenenä. Hyvä väylä onkin aloittaa kommunikointi suppealla, mutta tarpeeksi kattavalla tervetuloa-paketilla.

Kuvio 27: Jäsenpolku: tervetuloa-paketti

Into on usein vahvimmillaan toiminnan alussa, joten on tärkeää tunnustella, minkälainen uusi jäsen on luonteeltaan. Säännölliset kyselyt jäsenistölle toiminnan kehittämisestä (Kuvio 28) sekä toiveista on muutenkin hyvä olla, mutta uusille jäsenille kysely osoittaa, että hänen mielipiteensä on tärkeä. Onkin siis ensimmäisen kuukauden aikana hyvä lähestyä kyselyllä, jossa pyydetään jakamaan omat toiveet yhdistyksen toiminnasta.

Kuvio 28: Jäsenpolku: uuden jäsenen kysely

Säännölliset jäsenkirjeet ovat osa hyvää kommunikointia (Kuvio 29). Tässä määrä ei korvaa laatua ja jokaisella lähetetyllä viestillä tulisikin olla tarkoitus ja tavoitteet ennen sen lähettämistä. Hyvä viesti on selkeä, tärkeimmät kohdat tulevat nopeasti esille sekä

sisällöllä saavutetaan jotain. On kyse sitten toiminnan markkinoinnista, esimerkiksi uusimpien TES-neuvottelujen tulokset taikka vain henkilöstön muutokset.

Kuvio 29: Jäsenpolku: säännöllinen viestintä

Tarkasti määritellyt kanavat sekä jäsenten ohjaaminen oikeisiin kanaviin vaikuttavat vahvasti siihen tuleeko viestit perille. Kun kanavat on määritelty, niissä on hyvä pysyä. Kuten säännöllisissä uutiskirjeissä myös muissa kommunikointikanavissa tärkeintä on selkeys. Selkeys siitä missä kanavassa viestitään mistäkin sekä minkälaista keskustelua käydään missäkin kanavassa. Sähköpostin välityksellä lähetettävässä uutiskirjeessä on hyvä viestiä kaikki se tärkeä ja oleellinen ja sosiaaliseen mediaan esimerkiksi säästää se kaikelle kansalle sopiva viestintä, kuten tulevat tapahtumat. Mailmunchin (2022) mukaan sähköposti on tehokkaampi kommunikointikanava kuin sosiaalinen media.

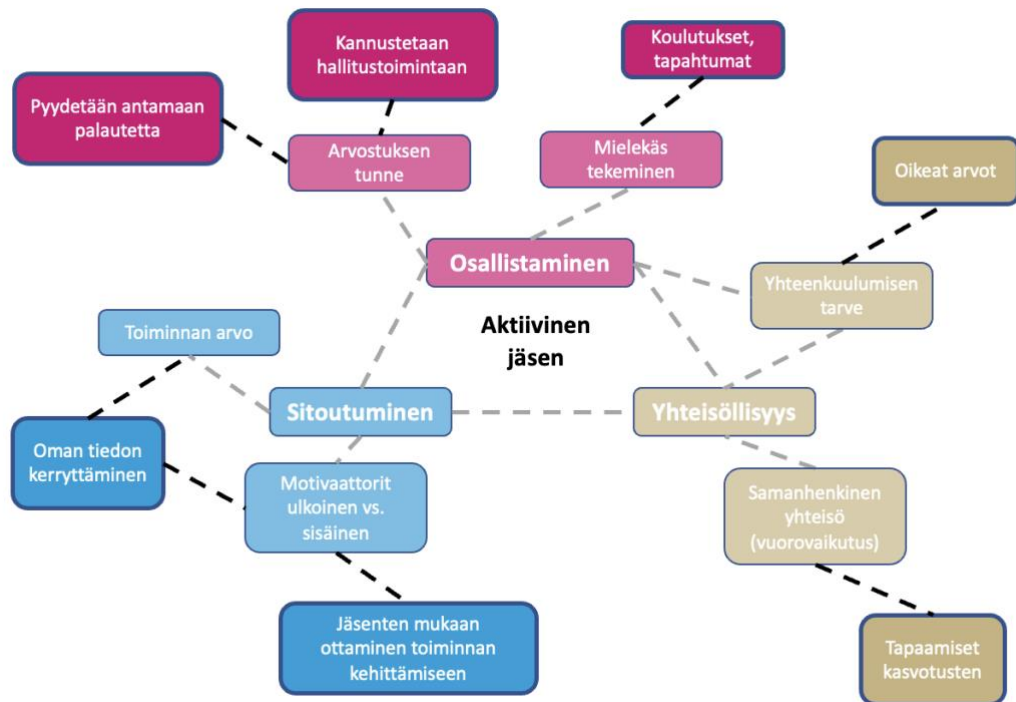

Kuvio 30: Jäsenpolku

8 Johtopäätökset

Opinnäytetyön tavoitteena oli luoda työkalu, jonka avulla toimeksiantaja sekä muut yhdistykset voivat kehittää jäsenhuoltoaan. Kehittämistehtävänä luotiin yhteisöllisyyden tiekartta, jonka avulla toimeksiantaja voi määrittellä tavoitteet ja rakentaa tarvittavat prosessit. Yhdistyksessä jäsenen tulee olla keskiössä ja hänet tulee pystyä sitouttamaan osaksi toimintaa, jotta aktivoimisen polku voidaan aloittaa.

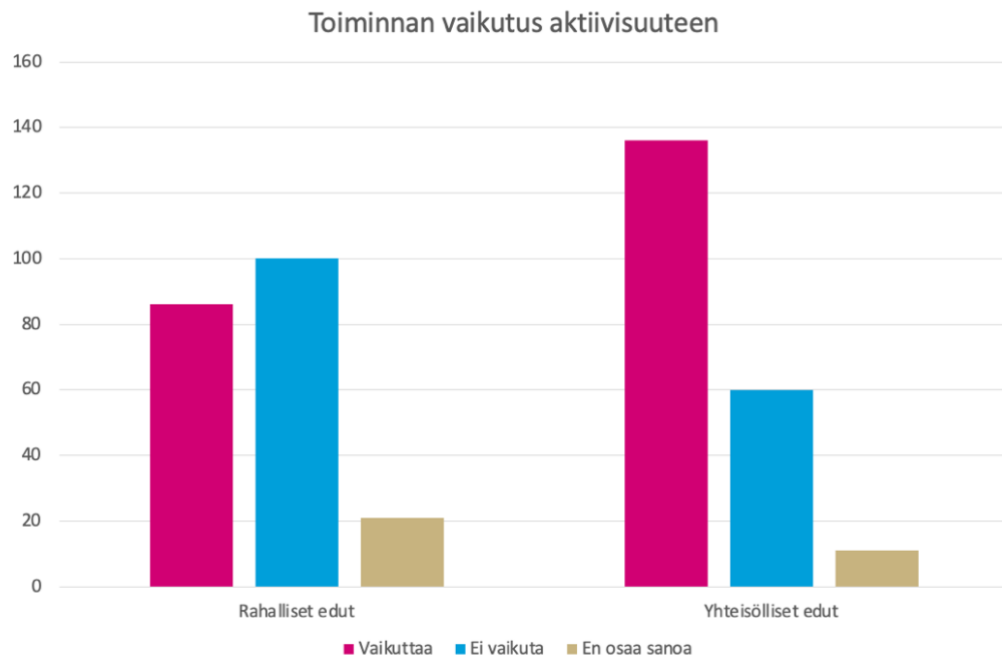
Toimeksiantajalle aikaisemmin tehdyssä jäsenkyselyssä, teoriaosuudessa sekä opinnäytetyötä varten tehdyssä kehittämishankkeessa löytyy samaistuttavia tartuntapintoja. Molemmissa kyselyissä nousee esille samankaltaiset tarpeet. Muun muassa teoriaosuudessa määritellyt ulkoisista ja sisäisistä motivaattoreista löytyy myös yhtäläisyyksiä vastauksien kanssa (Kuvio 31).

Kuvio 31: Johtopäätöksien yhteenveto

Yksilön tarpeisiin ja persooniin perustuvat motivaatiot kuten uteliaisuus, idealismi sekä sosiaaliset kontaktit (Mayor & Risku 2015, 33). Näiden perusmotivaatioiden tarpeet toistuivat kyselyn vastauksista moneen otteeseen. Uteliaisuuden kautta pyrimme tutkimaan sekä analysoimaan tietoa. Tämän tarpeen täytyminen voisi tapahtua erityisesti erilaisten koulutusten tai tapahtumien kautta. Vaikuttamisen tunne ja kokemus hallitustyön tärkeydestä sekä edunvalvonnasta täyttäisi hyvin idealismin tarvetta. Halu vaikuttaa täytyisi yhdistystoiminnassa usein hallitustoiminnan kautta. Yhteenkuuluvuus, vuorovaikutus sekä yhteisöllisyys nousivat vahvasti esiin kyselyn tuloksissa. Tämä täytyisi erityisen hyvin sosiaalisten kontaktien tarpeet ja muutamassa avoimessa kommentissa oli maininta, että kokemus on paljon vahvempi, kun tavataan kasvotusten.

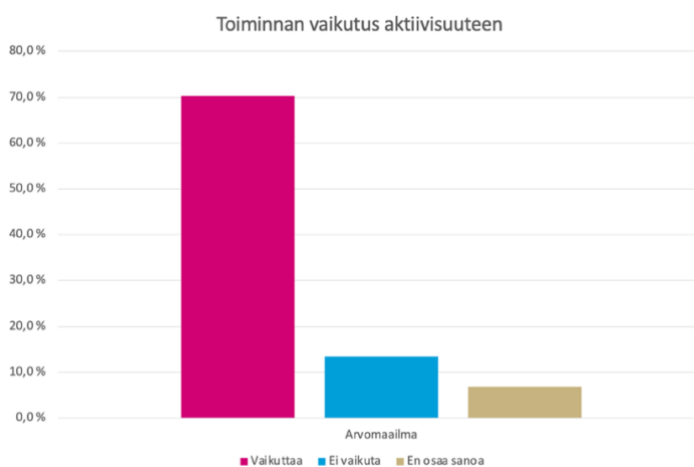
Ammatillisten yhdistyksien jäsenten kohdalla yhteisölliset jäsenedut koettiin huomattavasti tärkeämmiksi kuin rahalliset jäsenedut (Kuvio 32). Yhteisöllisyyden merkitys näkyi myös jäseneduissa. Yhteiset tapahtumat tai koulutukset koettiin huomattavasti arvokkaammiksi kuin pienet rahalliset edut. Rahallisten etujen arvo kuitenkin nousi esille, mutta niiden tulisi olla rahan verrattavissa, jotta niiden vaikutus olisi hyvä. Toiminnassa helposti voidaan ajatella rahalliset edut edellä, vaikka oikeasti pitäisi keskittyä yhdistyksen yhteisöllisiin etuihin sekä varmistaa, että rahalliset edut ovat oikeasti hyödyllisiä. Mielenkiintoinen havainto, johon tulisi tutustua syvällisemmin.

Kuvio 32: Jäsenetujen vaikutus n=74

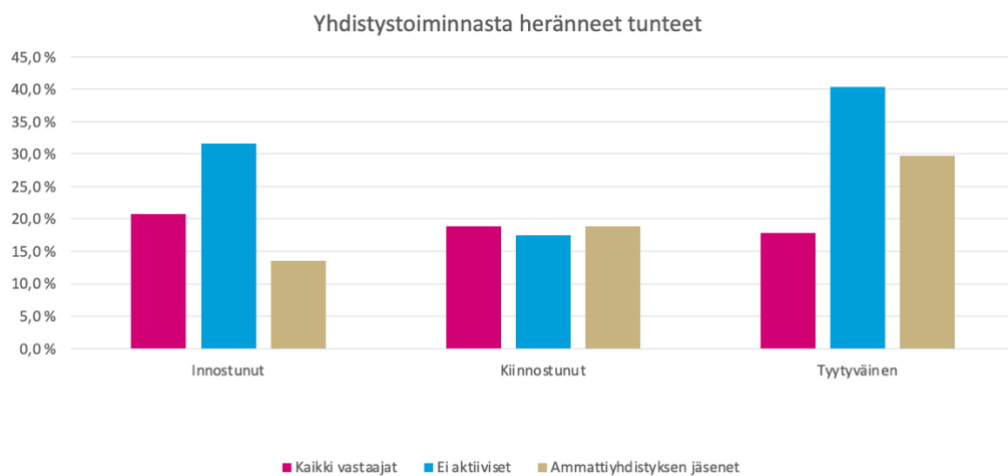
Tunteista sekä arvomaailmasta puhuttiin tuloksissa (Kuvio 33). Ammatillisten yhdistyksien jäsenistä yli 70 % määritteli arvomaailman vaikuttavan aktiivisuuteen jollain tasolla. Tunteet nousevat esille, kun puhumme muutenkin sitouttamisesta. Tällöin yksilö samaistuu yhdistyksen arvomaailmaan ja tämän myötä kiinnittyy osaksi toimintaa. Hyvin toteutunut tunnepohjainen sitouttaminen saa enemmän aikaa. (Lampikoski 2005, 48-50.)

Yhteenkuuluvuuden ja arvostuksen tunne nousivat esille esimerkiksi muistamisten sekä stipendien muodossa. Se, että yksilön panos, hänen roolinsa yhdistyksen jäsenenä huomioidaan, koettiin tärkeänä. Tähän ilmiöön voisi kiinnittää enemmän huomiota.

Kuvio 33: Arvomaailman vaikutus n=74

Aktiivisten ja ei aktiivisten jäsenten eroavaisuudet olivat itselleni pieni yllätys. Olisin kuvitellut, että ajatusmaailmassa olisi suurempia eroja. Suurin eroavaisuus syntyi yhdistystoimintaan liittyvissä tunteissa (Kuvio 34). Ei aktiiviset määrittivät vahvemmin tunteiksi innostuneisuuden sekä tyytyväisyyden. Kiinnostuksen tunteessa oli pieni ero niin aktiivisten kuin ei aktiivisten jäsenten kohdalla. Havaintona mielenkiintoinen, että vaikka kokeekin olevan epäaktiivinen jäsen yhdistyksessä voi sen silti kokea olevan tarpeeksi. Peilattuna vain ammattiyhdistyksen jäsenten vastauksiin, heille tyytyväisyys koettiin vahvimpana tunteena.

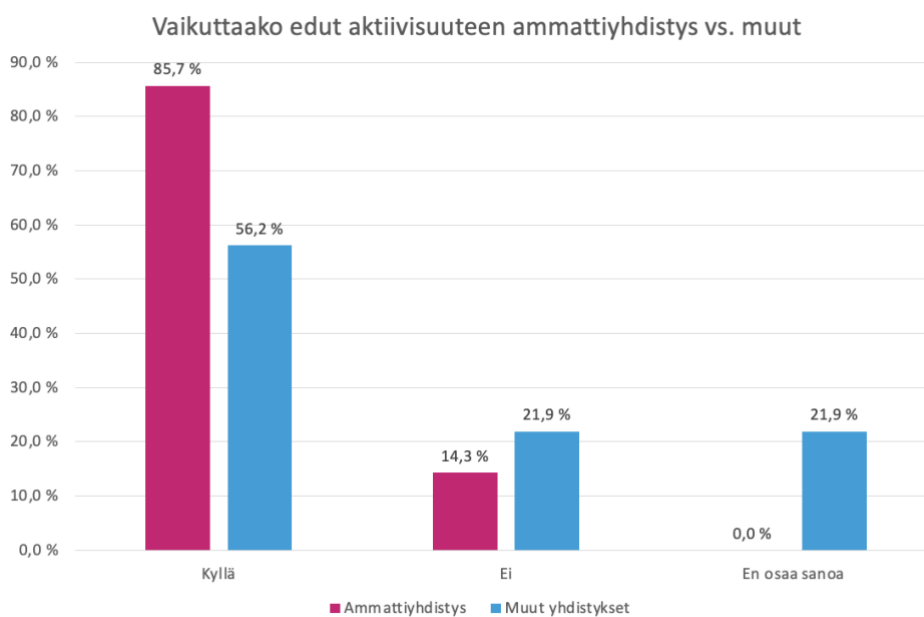
Kuvio 34: Aktiivisten tunteiden erot n=207, ammattiyhdistyksen jäsenet n=74

Avoimissa vastauksissa nousi esille, että yhdistyksien pitäisi keskittää tekemisensä ja pyrkiä välttämään ”kaikkea, kaikille” ajatusmaailmaa. Tulkitsenkin, että koska epäaktiiviset jäsenet kokevat kuitenkin olevansa tyytyväisiä, tulisiko toiminnassa keskittyä paremmin vastaamaan jo aktiivisten jäsenten tarpeisiin? Kuten avoimissa kysymyksissä nousi esille, aktiivisuus vetää puoleensa. Jos ylläpitää aktiivisten tarpeiden täyttymistä, tuottaako se uusia aktiiveja? Tämän rinnalla olisi kuitenkin tärkeää ylläpitää vuorovaikutusta ja kommunikointia kaikkien jäsenten kanssa.

Usein voisi luulla, että jäsenyyden pituudella olisi merkittävä vaikutus aktiivisuustasoon yhdistystoiminnassa. Tuloksien perusteella aktiivisuuden tunne on kuitenkin hyvin tasaista (Kuvio 15). Isoimmat erot ovat 1-3 vuoden sekä 4-5 vuoden jäsenyyksissä. On loogista, että näkemys aktiivisuudesta voi vaihdella riippuen jäsenyyden pituudesta. 1-3 vuoden ei niin aktiivisten jäsenten taso on huomattavasti pienempi, mikä vaikuttaa uutuuden viehätökseltä sekä yhdistyksen toiminta voi olla juuri kyseiseen elämäntilanteeseen sopivaa. Kun taas mitä pidempään yksilö on mukana toiminnassa voi tarpeet muuttua ja samalla myös aktiivisuus yhdistyksen toiminnassa. Yhdistyksen tulisikin jatkuvasti kehittyä ja selvitetä mitä jäsenet tarvitsevat.

lällä oli myös jonkinlainen vaikutus aktiivisuuden määrittelyyn (Kuvio 16). 1990- ja 2000-luvulla syntyneet määrittelivät oman aktiivisuutensa korkeammaksi kuin 1950-1980-luvulla syntyneet. Myös 1940-luvulla syntyneiden aktiivisuuden keskiarvo kohosi yli nelosen, mutta vastaajien määrä kyseisellä vuosikymmenellä oli matalampi. Voisin päätellä, että sukupolvella sekä vapaaehtoistyön merkittävyydellä on jonkinlaisia yhtäläisyyksiä. Voiko nuoremmat kokea olevansa paljon aktiivisimpia koska kokevat vapaaehtoistyön merkityksen ja arvon tärkeämmäksi?

28 (Kuvio 35). Ammattiyhdistykseen kuulumisen on Suomessa aika yleistä ja motiivit liittymiselle on yleensä työttömyyskassa ja sen tuoma turva. Voi olla, että aktiivisuutta ei siksi koeta suureksi. Kun taas muissa yhdistyksissä motivaatio liittyä voi olla enemmän yhteisöllisyys. Myös erot jäsenetujen merkitykseen ammattiyhdistyksien ja muiden jäsenten välillä ehdottaa, että motivaatio aktiivisuuteen ei ole muille jäsenille täysin lähtöisin jäseneduista.

Kuvio 35: Vaikuttaako edut aktiivisuuteen ammattiyhdistys vs. muut n=207

Yhteenvedon tulosten pohjalta onkin, että yhteisöllisellä, avoimella ja helposti lähestyttävällä toiminnalla on merkitystä aktiivisuuden ylläpidossa. Tärkeät työvälineet ovat selkeät kommunikointikanavat sekä jatkuva vuorovaikutus jäsenistön ja tekijöiden välillä. On hyvä ylläpitää toimintaa erilaisten tapahtumien avulla sekä tehdä hallitustoiminnasta houkuttelevaa muun muassa tunnistamalla yhdistyksen jäsenten vahvuuksia sekä asettamalla arvoa heidän roolilleen toiminnassa. Jäsenedut ovat osa toimintaa, mutta tässäkin tulisi ajatella enemmän laatua kuin määrää. Ja kuten jo muutamaan kertaan on todettu aktiivisuus vetää puoleensa aktiivisuutta.

8.1 Opinnäytetyön laajempi hyödyntäminen

Kehittämistyönä toteutettu tiekartta sekä jäsenpolku on avoimessa käytössä myös muille yhdistyksille kuin vain toimeksiantajalle. Suomessa on monia erilaisia yhdistyksiä ja kaikilla on varmasti hieman erilaiset tarpeet sekä resurssit jäsenhallinnan toteuttamiseen. Tiekartta onkin rakennettu yleiseen käyttöön, joten se on mukautettavissa jokaisen yhdistyksen omiin tarpeisiin.

Tutkimuksessa syntyneiden tuloksien analyysia on myös jaettu eteenpäin niille järjestöille, jotka välittivät kyselyä eteenpäin omille jäsenistöilleen. Tuloksia voidaan hyödyntää myös yhdistystoiminnan osaamisen kehittämisessä laajemmin. Vaikka tulokset ja tiekartta ovat kokonaisuus voidaan sieltä hyödyntää vain yksittäisiä kohtia.

Kyselyn tulokset esiteltiin analyysin muodossa toimeksiantajalle ja toiveesta myös keskusliitolle. Heille toimitettiin kirjallinen analyysi, joka sai kiitosta. Toimeksiantajalle aikaisemmin teettämäni jäsenkyselyn pohjalta muokattiin harjoittelijoille lähtevää kirjettä, jonka sisältö näin jälkikäteen tukee myös opinnäytetyössä laaditun kyselyn tuloksia.

8.2 Opinnäytetyön luotettavuus, aineiston hallinta ja eettiset näkökulmat

Tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää yksilön aktiivisuutta sekä käyttäytymistä oman yhdistyksen toiminnassa. Kyselyn tulokset tukevat tätä sekä tuloksista on mahdollista muodostaa johtopäätöksiä. Otanta on myös kattava erilaisista yhdistyksistä, joten vastaukset eivät ole vain yhden yhdistysmuodon kuten ammattiyhdistyksen näkökulmasta. Tutkimus on raportoitu selkeästi ja sen eri vaiheet on avattu tässä opinnäytetyössä.

Kyselyn ollessa määrällinen myös avoimien kenttien vastaukset ovat selkeästi tulkittavissa. Tuloksista voidaan tehdä johtopäätöksiä sekä vastaukset tukevat aikaisemmin toimeksiantajalle tehtyä jäsenkyselyä sekä teorian käsitystä yksilön tarpeista ja käyttäytymisestä. Vaikka tutkija on itse ollut töissä järjestömaailmassa ei siellä asetetut ennakkoluulot jäsenhuollosta olleet esteenä tulosten analysoinnissa.

Kysely on jaettu sosiaalisen median kautta laajalle yleisölle ja vastaajia kyselyllä oli 211. Koska kyseessä on kvantitatiivinen tutkimus, mitataan luotettavuutta vastauksien määrällä, joka sijoittuu 100-1000 vastaajan haarukkaan. (Vilkkä 2007, 17). Tutkija ei ole tietoinen kyselyn vastaajista eikä vastauksien perusteella voida tunnistaa vastaajaa. Kyselyssä on myös noudatettu eettisyyteen sekä tietoturvallisuuteen liittyviä ohjeistuksia. Tutkimuksen raakadata tuhotaan, kun opinnäytetyö on valmis ja tuloksia ei enää tarvita.

Lähteet

Painetut

Alasuutari, P. 2011. Laadullinen tutkimus 2.0. Tampere: Vastapaino.

Anttonen, A., Haveri, A., Lehto, J. & Palukka, H. 2012. Julkisen ja yksityisen rajalla. Tampere: Tampereen Yliopistopaino Oy.

Eppler, M.J. & Platts, K.W. 2009. Visual strategizing: The systematic use of visualization in the strategic-planning process. Long Range Planning.

Harju, A. 2003. Yhteisellä asialla, kansalaistoiminta ja sen haasteet. Vantaa: Kansanvalistusseura.

Harju, A. 2010. Puheenvuoro kansalaisyhteiskunnan tulevaisuudesta. Satakunta: Sivistysliitto Kansalaisfoorumi SKAFry.

Hiedanpää, J., Salmi, J. & Ylikoski, K. 2008. Yhteisöllinen kekseliäisyys ja kansalaistoiminta. Kokemäki: Satakunnan Painotuote Oy.

Hokkanen, L., Kinnunen, P. & Siisiäinen, M. 1999. Haastava kolmas sektori. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Ideapakka: Palvelumuotoilu. 2015. Helsinki: IMPROVment.

Jurvansuu, A. 2002. Paikallisyhdistysten menestystekijät. Kauniainen: Nykypaino Oy.

Kananen J, 2017. Laadullinen tutkimus pro graduna ja opinnäytetyönä. Jyväskylä: Suomen Yliopistopaino Oy.

Kettunen, P. 2021. Työntekijän osallisuus. Tallinna: Printon Trukikoda.

Lampikoski, K. 2005. Panosta avainhenkilöihin - luo kilpailuetua sitouttamisstrategialla. Helsinki: Edita Prima Oy.

Lindholm, A. 2015. Ei-kävijästä osalliseksi - osallistuminen, osallistaminen ja osallisuus kulttuurialalla. Helsinki: Humanistinen ammattikorkeakoulu.

Loimu, K. 2013. Yhdistyksen ABC - opas suomalaiseen yhdistystoimintaan. Helsinki: Into Kustannus Oy

Lundberg, T. 2002. Palvele, vaikuta, menesty! Asiakaspalvelun ABC. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

- Majasaari, P. & Piispanen, H. 2010. Hyvän yhdistystoiminnan opas. Turku: Winbase Oy.
- Mayor, P. & Risku, M. 2015. Opas yksilölliseen motivointiin. Helsinki: Talentum.
- Mazzucato, M. 2020. Yrittäjähenkkinen valtio. Helsinki: Terra Cognita Oy.
- Moehrle, M., Isenmann, R. & Phaal, R. 2015. Technology Roadmapping for Strategy and Innovation. Springer Berlin, Heidelberg.
- Phaal, R., Simonse, L. & den Ouden, E. 2008. 'Next generation roadmapping for innovation planning', Int. J. Technology Intelligence and Planning, Vol. 4, No. 2.
- Polaine, A., Lovlie, L. & Reason, B. 2013. Service design: from insight to implementation. New York: Rosenfeld Media.
- Prahalad, C. & Krishnan M. 2008, Innovaation uusi aika - yhteisen arvon luominen globaaleissa verkostoissa. Helsinki: Tietosanoma Oy.
- Pynes, J. 2004. Human Resources Management for Public and Nonprofit Organizations. 2. painos. San Francisco: John Wiley & Sons.
- Rissanen, T. 2005. Hyvä palvelu. Vaasa: Pohjantähti Polestar Ltd.
- Rosenzweig, E. 2015. Successful User Experience: Strategies and Roadmaps. Waltham: Morgan Kaufmann.
- Ryan, Richard M. & Deci, Edward L. 2017. Self- Determination Theory. Basic Psychological Needs in Motivation, Development and Wellness. The Guilford Press.
- Sydänmaanlakka, P. 2015. Älykäs julkinen johtaminen. Helsinki: Talentum Media Oy.
- Tuomi, J. & Sarajärvi, A. 2002. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Helsinki: Tammi.
- Vanhapiha, E., Veikkolainen, A., Kuokka, N., Tiilikainen, T., Tolvanen, P. & Lidman, J. 2013. Yhdistykset toteuttamassa itseään. Helsinki: Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulun Pienyrityskeskus.
- Vilkkä, H. 2021. Tutki ja kehitä. Keuruu: Otavan Kirjapaino Oy.
- Vilkkä, H. 2007. Tutki ja mittaa, määrällisen tutkimuksen perusteet. Jyväskylä: Tammi Oy.
- Virtanen, P. & Stenvall, J. 2014. Älykäs julkinen organisaatio. Helsinki: Tietosanoma Oy.
- Vuokko, P. 2004. Nonprofit-organisaatioiden markkinointi. Porvoo: WS Bookwell Oy.

Pessi, A. B., & Yeung, A. B. (2002). Vapaaehtoistoiminta osana kansalaisyhteiskuntaa - ihanteita vai todellisuutta? tutkimus suomalaisten asennoitumisesta ja osallistumisesta vapaaehtoistoimintaan. Helsinki: Sosiaali- ja terveysjärjestöjen yhteistyöyhdistys YTY.

Sähköiset

Backman, A. & Unkari-Virtainen, L. 2022. Osallisuus ja päätöksenteko. Viitattu 4.12.2022.
<https://www.hyvinvointiaktivisti.fi/kavijat-osallistujat/osallisuus-ja-paatoksenteko/>

Billis, D. 2010. Hybrid organizations and the third sector: Challenges for practice, theory, and policy. Viitattu 4.12.2022.
http://eprints.lse.ac.uk/55260/1/Billis_Towards_a_theory_of_hybrid_organizations_Ch3_HybridOrganizations_2010.pdf

Crowther, D. & Cooper, S. 2002. Rekindling community spirit and identity: the role of ecoprotectors. University of North London & Aston Business School. Viitattu 14.1.2023.
https://www.researchgate.net/profile/David-Crowther/publication/40498903_Rekindling_community_spirit_and_identity_The_role_of_ecoprotectors/links/00b7d5319a7d688396000000/Rekindling-community-spirit-and-identity-The-role-of-ecoprotectors.pdf

Fairbrother, P. 2008. Social Movement Unionism or Trade Unions as Social Movements. Viitattu 14.1.2023. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10672-008-9080-4>

Harju, A. 2020a. Suomalainen kansalaisyhteiskunta. Viitattu 31.12.2022.
<https://kansalaisyhteiskunta.fi/tietopankki/suomalainen-kansalaisyhteiskunta/>

Harju, A. 2020b. Sisäinen motivaatio. Viitattu 31.12.2022.
<https://kansalaisyhteiskunta.fi/tietopankki/sisainen-motivaatio/>

Hasenfeld, Y. & Gidron, G. 2005. Understanding multi-purpose hybrid voluntary organizations: The contributions of theories on civil society, social movements, and nonprofit organizations. Journal of Civil Society. Viitattu 4.12.2022.
https://www.researchgate.net/publication/240637118_Understanding_multi-purpose_hybrid_voluntary_organizations_The_contributions_of_theories_on_civil_society_social_movements_and_non-profit_organizations

Hassel, A. 2014. Trade unions and the Future of Democratic Capitalism. Viitattu 14.1.2023.
https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2490883

Hyman, R. 2002. The Future of Unions. Viitattu 14.1.2023
<https://justlabour.journals.yorku.ca/index.php/justlabour/article/view/182>

Innanen, P. 2018. Osallistamisen sudenkuopat, osa 1. Viitattu 23.4.2022.

<https://www.palvelumuotoilupalo.fi/blogi/osallistamisen-sudenkuopat-osa-1/>

Kansalaisyhteiskunta. 2020. Kansalaistoiminta. Viitattu 31.12.2022.

<https://kansalaisyhteiskunta.fi/tietopankki/kansalaistoiminta/>

Kansalaisyhteiskunta. 2022. Järjestöhakemisto. Viitattu 19.11.2022.

<https://kansalaisyhteiskunta.fi/jarjestohakemisto/>

Kirjastot.fi. 2022. Mitä tarkoittaa teoreettinen viitekehys? Viitattu 9.8.2022.

<https://www.kirjastot.fi/kysy/mita-tarκοittaa-teoreettinen-viitekehys-mista>

Laaksonen, H. & Helander, V. 2020. Kolmas sektori Suomessa. Viitattu 19.11.2022.

<https://kansalaisyhteiskunta.fi/tietopankki/kolmas-sektori-suomessa/>

Maijala, V. & Koivisto, J. 2020. Hyvät käytännöt asiakaslähtöisten ja monitoimijaisten palvelujen kehittämisessä. Viitattu 4.12.2022. <https://unlimited.hamk.fi/hyvinvointi-ja-sote-ala/hyvat-kaytannot-asiakaslahtoiset-palvelut/#.Y40EPOxBy3I>

Mailmunch. 2022. Email Marketing vs Social Media: Why Should You Care? (2023). Viitattu

18.11.2022. <https://www.mailmunch.com/blog/email-marketing-vs-social-media>

Matthies, L. & Rajamäki, N. 2013. Hyvinvointitalkoot - Miten kuntalaisten osallistuminen tukee palveluita. Hyvinvointipalvelujen kehittäminen kansalaisosallistumisen ja yhteisöllisyyden pohjalta maaseudulla. Viitattu 4.12.2022.

<https://jyx.jyu.fi/bitstream/handle/123456789/40925/978-951-39-5077-4.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

McLeod, S. 2007. Maslow's Hierarchy of Needs. Viitattu 16.4.2022.

<https://www.simplypsychology.org/maslow.html>

Michelsson, R., Kinnunen, N. & Laaksonen H. 2017. Tavoitteena työhön sitoutuminen. Viitattu

4.12.2022. <https://sites.tuni.fi/tamk-julkaisut/terveys/tavoitteena-tyohon-sitoutuminen/>

Nederström, M. 2019. Sitouttamisen viisi tekijää. Viitattu 4.12.2022.

<https://www.psycon.fi/blogi/sitouttamisen-viisi-tekijaa>

Patentti- ja rekisterihallitus. 2022. Yhdistysten ja uskonnollisten yhdyskuntien lukumäärät. Viitattu 19.11.2022.

<https://www.prh.fi/fi/yhdistysrekisteri/yhdistysrekisterintilastoja/lukumaaratyhdistysrekisterissaajauskonnollistenyhdyskuntienrekisterissa.html>

Peda.net. 2022. Ammattiyhdistykset työntekijän asialla. Viitattu 4.12.2022.

<https://peda.net/jokioinen/perusopetus/paanan-koulu/luokat-ja-opettajat/pr1-tma/ye32/ye/nt3/ojv/mts>

RMP. 2022. The Science of Motivation. Viitattu 4.12.2022.

<https://www.reissmotivationprofile.com/motivation>

Ruuskanen, P., Jousilahti, J., Faehnle, M., Kuusikko, K., Kuittinen, O., Virtanen, J. & Störmborg, L. 2020. Kansalaisyhteiskunnan tila ja tulevaisuus 2020-luvun Suomessa. Viitattu 4.12.2022.

https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/162498/VNTEAS_2020_47.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Saarelainen, P. 2022. Roadmap- pitkäjänteisemmällä työllä tuottavaan tulokseen. Viitattu 10.8.2022. <https://leanware.fi/yhteiso/blogi/roadmap-pitkajanteisemmalla-tyolla-tuottavaan-tulokseen/>

SAGE Research Methods. 2022. Matrices Analysis. Viitattu 19.11.2022.

<https://methods.sagepub.com/reference/the-sage-dictionary-of-qualitative-management-research/n59.xml>

Salesforce. 2022. Mitä asiakaspolut ovat ja miten niitä voi mallintaa?. Viitattu 19.11.2022.

<https://www.salesforce.com/fi/blog/2020/asiakaspolut.html>

Shier, H. 2001. Pathways to participation: Openings, opportunities and obligations. Viitattu 4.12.2022.

https://www.researchgate.net/publication/233551300_Pathways_to_participation_Openings_opportunities_and_obligations

Siisiäinen, M. & Kankainen, T. 2022. Kansalaisyhteiskunnan tutkimusportaali, yhdistys.

Jyväskylän yliopisto. Viitattu 31.12.2022. <http://kans.jyu.fi/sanasto/sanat-kansio/yhdistys>

SPJL. 2022a. Turun Poliisien Yhdistys ry. Viitattu 18.11.2022.

https://www.spjl.fi/liitto/yhteystiedot/jasenyhdistykset/turun_poliisien_yhdistys_ry

SPJL. 2022b. Jäsenedut. Viitattu 18.11.2022. <https://www.spjl.fi/jasenyys/jasenedut>

SPJL. 2022c. Me olemme. Viitattu 18.11.2022. https://www.spjl.fi/liitto/me_olemme

The Writing Center. 2022. The Matrix Method for Literature Reviews. Viitattu 19.11.2022.

<https://www.brandeis.edu/writing-program/resources/students/handouts/matrix-method-for-literature-reviews-handout.pdf>

THL. 2022. Asiakaslähtöisyys. Viitattu 23.4.2022. <https://thl.fi/fi/tutkimus-ja-kehittaminen/tutkimukset-ja-hankkeet/sosku/sosiaalisen-kuntoutuksen-opas/palvelun-sisallot/yksilotyoskentely/asiakaslahtoisuus>

Tilastokeskus. 2022. Vapaa-ajan osallistuminen. Viitattu 19.11.2022. https://pxdata.stat.fi/PxWeb/pxweb/fi/StatFin/StatFin_vpa/statfin_vpa_pxt_270.px/table/tableViewLayout1/

Työ- ja elinkeinoministeriö 2022. Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuus. Viitattu 20.3.2022. <https://tem.fi/julkisen-ja-yksityisen-sektorin-kumppanuus1>

Vapaaehtoistyö.fi. 2022. Kansalaistoiminta ja vapaaehtoisuus. Viitattu 31.12.2022. <https://vapaaehtoistyö.fi/fi/experiences/kansalaistoiminta-ja-vapaaehtoisuus>

Viio, P. 2018. Mitä on asiakaslähtöisyys, miksi se on tärkeää ja miten tulla asiakaslähtöiseksi?. Viitattu 23.4.2022. <https://www.paulviio.com/mita-asiakaslahtoisuus-miksi-se-tarkeaa-ja-miten-tulla-asiakaslahtoiseksi/>

Wallenius, N. 2022. Näin laadit käytännöllisen roadmapin. Viitattu 10.8.2022. <https://niklaswallenius.fi/cio-nain-laadt-roadmapin/>

Wijkström, F. 2011. "Charity Speak and Business Talk" The On-Going (Re)hybridization of Civil Society. Viitattu 4.12.2022. https://www.researchgate.net/publication/273775473_Charity_Speak_and_Business_Talk_The_On-Going_Rehybridization_of_Civil_Society

Kuviot

Kuvio 1: Kolmannen sektorin tarjoamat mahdollisuudet (mukaillen Laaksonen & Helander 2020).....	7
Kuvio 2: Opinnäytetyön prosessi opinnäytetyöhön soveltaen (mukaillen Kananen 2021, 52) ..	10
Kuvio 3: Maslown tarvehierarkia (tiedot: McLeod 2007)	19
Kuvio 4: Palvelukohtaaminen (tiedot: Virtanen & Stenvall 2014, 150)	25
Kuvio 5: Tietoperustan yhteenveto	27
Kuvio 6: Tutkimuksellisen kehittämishankkeen prosessi (tiedot: Kananen 2021, 52)	28
Kuvio 7: Vastaajien ikäjakauma n=211	35
Kuvio 8: Jäsenyyksien määrä n=207	35
Kuvio 9: Jäsenyyden pituus n=207	36
Kuvio 10: Yhdistysmuoto n=207	36
Kuvio 11: Aktivoivat arvot n=207.....	37
Kuvio 12: Yhdistystoiminnasta heränneet tunteet n=207.....	38
Kuvio 13: Toiminnan vaikutus aktiivisuuteen n=207	39
Kuvio 14: Jäsenetujen vaikutus n=207	40
Kuvio 15: Aktiivisuuden taso vs. jäsenyyden pituus n=207	41
Kuvio 16: aktiivisuuden keskiarvo vs. syntymävuosi n=207	41
Kuvio 17: Aktiivisuuden taso ammattiyhdistyksen jäsen vs. muut n=207	42
Kuvio 18: Yhteisöllisten etujen merkitys ammattiyhdistys vs. muut n=207	43
Kuvio 19: Rahallisten etujen merkitys ammattiyhdistys vs. muut n=207	43
Kuvio 20: Yhteisöllinen tiekartta.....	44
Kuvio 21: Tiekartta - kohtaa yksilö	45
Kuvio 22: Tiekartta - viesti säännöllisesti.....	45
Kuvio 23: Tiekartta - anna väylä vaikuttaa	46
Kuvio 24: Tiekartta - järjestä kohtaamisia	46
Kuvio 25: Tiekartta - muista olla avoin	47
Kuvio 26: Tiekartta - tarjoa etuja	47
Kuvio 27: Jäsenpolku: tervetuloa-paketti	48
Kuvio 28: Jäsenpolku: uuden jäsenen kysely	48
Kuvio 29: Jäsenpolku: säännöllinen viestintä	49
Kuvio 30: Jäsenpolku	49
Kuvio 31: Johtopäätöksien yhteenveto.....	50
Kuvio 32: Jäsenetujen vaikutus n=74.....	51
Kuvio 33: Arvomaailman vaikutus n=74	51
Kuvio 34: Aktiivisten tunteiden erot n=207, ammattiyhdistyksen jäsenet n=74	52
Kuvio 35: Vaikuttaako edut aktiivisuuteen ammattiyhdistys vs. muut n=207	53

Taulukot

Taulukko 1: Perusmotivaatiot ja vahvuudet yhdistystoiminnassa (tiedot: Mayor & Risku 2015; RMP 2022.)	21
Taulukko 2: Sitouttaminen muodot yhdistystoiminnassa (tiedot: Lampikoski 2005, 48-50; Michelsson, Kinnunen & Laaksonen 2017).....	22
Taulukko 3: Sitoutumisen arvo (tiedot: Jurvansuu 2002).	23

Liitteet

Liite 1: Kyselyn saateteksti	64
Liite 2: Kyselyn kokonaisuus	65
Liite 3: Turun Poliisien Yhdistyksen jäsenkyselyn tuloksia	68
Liite 4: Yhteisöllinen tiekartta	69

Liite 1: Kyselyn saateteksti

Hyvä vastaanottaja,

tervetuloa vastaamaan kyselyyn, jonka tavoitteena on selvittää yksittäisen jäsenen käyttäytymistä ja aktiivisuutta yhdistystoiminnassa. Tutkimus on avoin, sosiaalisen median kautta toteutettu kysely. Tutkimukseen osallistuminen on täysin vapaaehtoista.

Vastauksenne on erittäin tärkeä kattavan kokonaiskuvan saamiseksi. Vastauksenne käsitellään ehdottoman luottamuksellisesti ja tulokset esitetään yhteenvetoina, jotka eivät paljasta yksittäisiä vastauksia. Mikäli keskeytätte kyselyn tai peruutatte, teistä keskeyttämiseen mennessä kerättyjä tietoja voidaan käyttää osana tutkimusaineistoa. Taustatietoja varten kerätään ikä, tilanne yhdistystoiminnassa sekä jäsenyyden kesto.

Tämän tutkimuksen tarkoituksena on luoda jäsenhuollon tiekartta, jota hyödynnetään aktiivisen jäsenoiminnan ylläpitoon. Tutkimus on osa Anni Suvisuon ylemmän ammattikorkeakoulututkimuksen opinnäytetyötä.

Kyselyyn vastaaminen kestää noin 5-10 minuuttia.

Tutkija / opinnäytetyötekijä

Anni Suvisuo

Tulevaisuuden johtaminen ja asiakaslähtöinen palveluliiketoiminta (YAMK)

Laurea-ammattikorkeakoulu

anni.suvisuo@student.laurea.fi

Tutkimuksesta vastaa / opinnäytetyön ohjaaja

Minna Pura, asiantuntija

Laurea-ammattikorkeakoulu, Tikkurila

minna.pura@laurea.fi

Liite 2: Kyselyn kokonaisuus

Etusivu

Mikä kuvaa tilannettasi parhaiten? (monivalinta, valitse yksi)

- Olen yhden (1) yhdistyksen jäsen tällä hetkellä (*jatka seuraavaan osioon*)
- Olen useamman (kaksi tai enemmän) yhdistyksen jäsen tällä hetkellä (*jatka seuraavaan osioon*)
- Olen ollut joskus yhdistyksen jäsen (*jatka seuraavaan osioon*)
- En ole minkään yhdistyksen jäsen (*lähetä lomake*)

Syntymävuotesi? (avoin vastaus)

Sivu 2 - Jäsenyyden perustiedot

Tällä lomakkeella yhdistys-termillä tarkoitetaan ryhmää samanhenkisistä ihmistä, joiden tavoitteet yhdistyksen etujen ajamiseksi kohtaavat. Yhdistykseen voi liittyä joko maksuttomasti tai jäsenmaksulla.

Kuinka kauan olet ollut yhdistystoiminnassa mukana? (monivalinta, valitse yksi)

Laske yhteen kaikki yhdistystoiminnassa kertyneet vuotesi.

- alle vuoden
- 1-3 vuotta
- 4-5 vuotta
- 5-10 vuotta
- yli 10 vuotta

Minkä tyyppisessä yhdistyksessä olet tai olet ollut jäsenenä? (monivalinta, valitse yksi)

Valitse yhdistystyyppi, johon yhdistys, jossa olet ollut aktiivisin viime aikoina kuuluu.

- Ammatillinen yhdistys
- Eläkeläis- tai veteraanijärjestö
- Kasvatus-, tiede- tai opintoyhdistys
- Kehitysyhteistyö, ystävyysseura tai etninen järjestö
- Kulttuuriyhdistys
- Kylä- ja kaupunginyhdistys
- Maanpuolustus- tai rauhanjärjestö
- Neuvontajärjestö
- Nuorisoyhdistys tai opiskelijajärjestö
- Palvelujärjestö
- Poliittinen järjestö
- Sosiaali- tai terveysyhdistys
- Talous- tai elinkeinoyhdistys
- Urheilu- tai liikuntayhdistys
- Uskontoon tai maailmankatsomukseen liittyvä yhdistys
- Vapaa-aika tai harrastusyhdistys
- Ympäristöyhdistys
- Muu (*kirjoita itse*)

Sivu 3 - Aktiivisuutesi yhdistyksessä

Tässä osiossa vastaat kysymyksiin omasta toiminnastasi yhdistyksessä.

Aktiivisuus yhdistystoiminnassa = Aktiivisuus yhdistystoiminnassa = aktiivisuudella tarkoitetaan jonkinlaista osallistumista yhdistyksen toimintaan. Kyseessä voi olla osallistuminen yhdistyksen viestintään esimerkiksi sähköpostin välityksellä, lukemalla yhdistyksen uutiskirjettä, blogia tai verkkosivuja, olemalla hallituksessa, osallistumalla yhdistyksen järjestämiin kokouksiin, tapahtumiin, koulutuksiin, kursseihin, webinaareihin, mentorointiin, alumnitoimintaan tai muuhun yhdistyksen järjestämään toimintaan.

Mieti yhdistystä, jossa olet ollut aktiivisin viime aikoina ja vastaa seuraaviin kysymyksiin ajatellen sen yhdistyksen jäsenyyttä.

Määrittele aktiivisuutesi yhdistystoiminnassa (Lineaarinen asteikko)

Valitse asteikolla 1-5 oman aktiivisuutesi taso yhdistystoiminnassa, ykkösen (1) ollessa ei lainkaan aktiivinen ja viisi (5) todella aktiivinen.

Kerro omin sanoin, miten olet osallistunut toimintaan (avoin vastaus)

Miten seuraavat vaihtoehdot ovat aktivoineet toimintaasi yhdistyksessä?

(Monivalintaruudukko) *Vaihtoehdot ovat yhdistyksen järjestämiä tai tarjoamia toimintoja.*

Jos yhdistys ei järjestä kyseistä toimintaa valitse "toimintaa ei ole". Vaihtoehdot: ei lainkaan, vähän, jonkin verran, aika paljon, erittäin paljon, en osaa sanoa, toimintaa ei ole.

- Alumnitoiminta
- Arvomaailma
- Hallitustoiminta
- Jäsenedut: rahalliset edut
- Jäsenedut: yhteisölliset edut
- Jäsenviestintä (jäsenkirje)
- Koulutukset
- Mentorointi
- Tapahtumat
- Verkostoituminen
- Webinaarit

Onko jokin muu yhdistyksen tarjoama toiminta vaikuttanut aktiivisuutesi yhdistystoiminnassa? (avoin vastaus)

Mitkä arvot ovat aktivoineet toimintaasi yhdistyksessä? (Valintaruudut)

Vaihtoehdot ovat tyypillisiä yhdistyksen arvoja. Valitse enintään viisi (5) arvoa, jotka ovat aktivoineet toimintaasi yhdistyksessä.

- Aktiivinen
- Avoin
- Faktapohjainen
- Helposti lähestyttävä
- Innostava
- Kunnioittava
- Luotettava
- Läheinen
- Nykyaikainen
- Palveleva
- Poliittisesti sitoutumaton
- Vastuullinen
- Vuorovaikutuksellinen
- Yhdenvertainen
- Yhteisöllinen

Minkälaisia tunteita yhdistyksen toiminta on herättänyt sinussa? (monivalinta, valitse yksi)

- Ahdistunut
- Aktiivinen
- Hermostunut
- Iloinen
- Innostunut
- Inspiroitunut
- Järkyttynyt
- Kiinnostunut
- Loukkaantunut
- Onnellinen
- Stressaantunut
- Tyytyväinen
- Vihainen

Onko jokin muu tunne vaikuttanut aktiivisuutesi yhdistystoiminnassa? (avoin vastaus)

Sivu 4 - Yhdistyksen aktiivisuus

Pohdi vastauksia peilaten omiin kokemuksiisi ja ajatuksiisi. Mitkä asiat omasta mielestäsi tukisivat aktiivisen jäsenyyden kehittymistä.

Mitkä ovat mielestäsi yhdistyksen kolme tärkeintä ominaisuutta jäsenen aktivoimisen näkökulmasta? (avoin vastaus)

Minkälaista toimintaa yhdistyksen tulisi tarjota, jotta jäsenet pysyisivät aktiivisena? (avoin vastaus)

Vaikuttaako jäsenedut jäsenen aktiivisena pitämiseen? (monivalinta, valitse yksi)

- Kyllä
- Ei
- En osaa sanoa

Minkälaisia jäsenetuja yhdistyksen pitäisi tarjota? (avoin vastaus)

Miten haluaisit verkostoitua muiden yhdistyksen jäsenten kanssa? (avoin vastaus)

Liite 3: Turun Poliisien Yhdistyksen jäsenkyselyn tuloksia

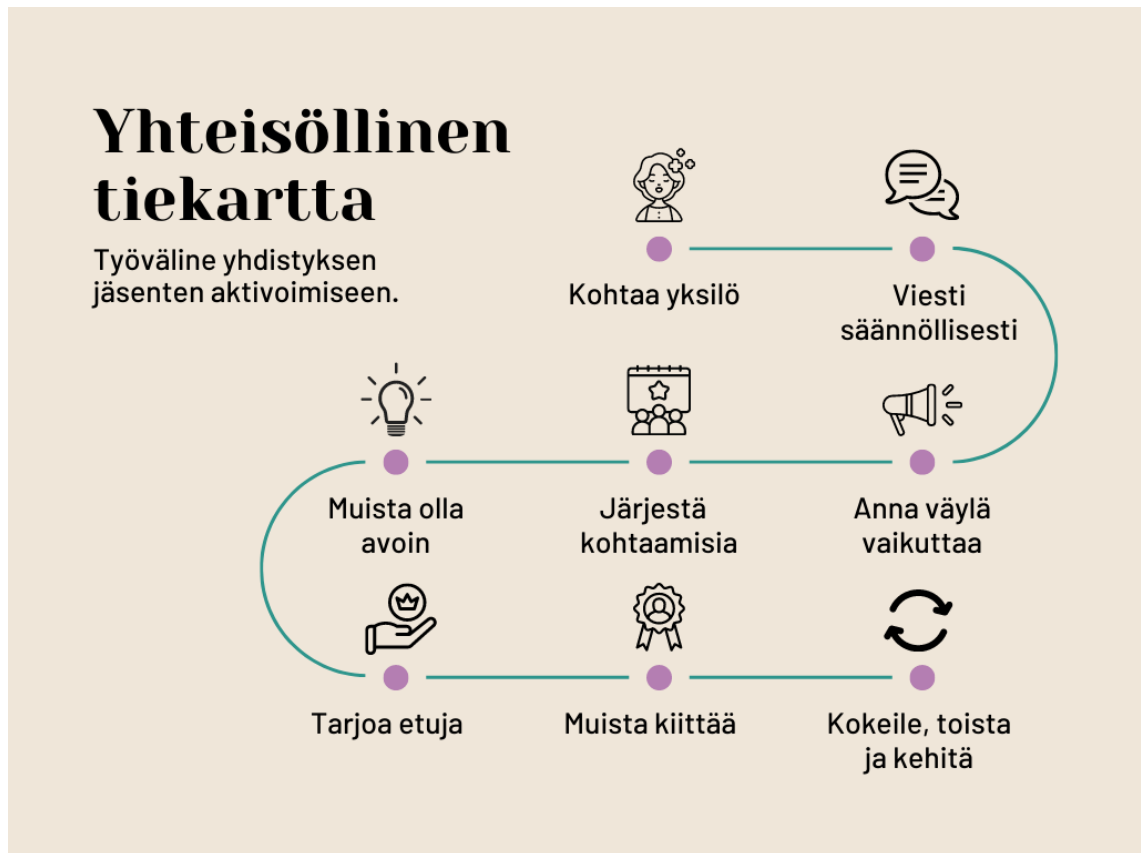
Millä sanoilla kuvailisit yhdistystä?

- Nämä vastaukset toistuivat eniten
- Helposti lähestyttävä
- Avoin
- Helppo
- Luotettava
- Hyvää viestintää, tiedot ajan tasalla
- Aktiivinen

Millaista toimintaa yhdistyksen tulisi järjestää tulevaisuudessa?

- Työhyvinvointia edistäviä palveluja
- Uusia etuja
- Tapahtumia
- Koulutuksia oman osaamisen kehittämiseen
- Verkostoitumismahdollisuuksia

Liite 4: Yhteisöllinen tiekartta

Yhteisöllinen tiekartta

